

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

Anno MDCCXLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

ANNO
1740.

dicta Particularis Congregationis a Nobis, ut præfertur, erecta, & instituta Prælatos eorundem tenore præsentium deputamus, nominamus, & constituimus; eosdem autem Prælatos a Nobis, ut supra, deputatos, & a Romano Pontifice pro tempore deputandos, præfate Congregationi S. R. E. Cardinalium ejusdem Tridentinae Synodi Decretorum interpretum Apostolica auctoritate prædicta ita adjungimus, & subjektivè aggregamus, ut eidem Congregationi tamquam membra capiti in præmissis obsequantur, & in commisso sibi munere suffragentur; Proptereaque Nos eorundem Prælatorum Particulari Congregationi Præfectum dilectum filium Nostrum Antonium Xaverium Tituli S. Stephani in Monte Caelo ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Gentilibus nuncupatum, modernum Congregationis prædictæ Cardinalium Decretorum Concilii interpretum pariter Præfectum, Secretarium vero Venerabilem Fratrem Carolum Albertum Guidobonum Cavalchini Archiepiscopum Philippensem etiam modernum ejusdem Congregationis Secretarium, eorumque in Præfecturâ, & Secretarii respectivè munere Successores itidem perpetuò constituimus, & deputamus. Insuper quia opportunum, & congruum arbitramur, ut is, qui eidem Congregationi S. R. E. Cardinalium Decretorum Concilii interpretum in latinis literis Episcopis rescribendis operam præbet, de rerum tractationibus in particularibus prædictorum Prælatorum Conventibus, seu Congregationibus habendis plene sit instructus, ad hoc, ut per eum prædictæ Congregationis Cardinalis Præfectus eidem Fratribus Episcopis, aliisque Præsulibus supradictis, eorumque potissimum postulatis diligentius, ac commodius possit satisfacere, volumus, & eadem Apostolica auctoritate statuimus, ut dilectus quoque filius Magister Æneas Silvius Piccolomineus, qui nunc est, & qui fuerit deinceps, eidem Congregationi latinarum Epistolarum hujusmodi a Secretis, in eorundem Prælatorum Conventibus, seu Congregationibus locum habere, & personaliter interesse, non tamen in eis votum ferre, possit, & valeat.

Cardinalis
Præfecti.

Secretarii.

Et illius, qui
Congrega-
tionis nomi-
ne, ad Epil-
copos, a hos-
que Præsules
rescribet.Clausulæ fa-
lutaris.Fides tran-
scriptis ha-
benda.

Sanctio.

Dat. die
23. Novem-
bris 1740.

S. 4. Non obstantibus quacumque contraria consuetudine, quam ad præmissorum effectum, quatenus opus sit, abrogamus, & abolemus, & abrogatam, & abolitam esse volumus, necnon quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem hæc omnibus innotescere possint, volumus, & mandamus, ut præsentium exempla etiam impressa, & manu Cardinalis Præfecti supradicti subscripta, ejusque Sigillo munita eandem ubique locorum fidem faciant, quam præsentibus facerent, si in medium exhibitæ essent, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, Constitutionis, Ordinationis, Decreti, Statuti, Ereccionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo, Nono Kalendas Decembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. Card. Prod. D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

I. B. Eugenius.

Loco ✱ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die xv. Decembris ejusdem anni.

Indulgentiæ, seu Relaxationes centum dierum de injunctis, seu debitis Pœnitentiis, pro recitantibus flexis genibus singulis Feriis Sextis quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam, ad sonum Campanæ, hora Tertia post meridiem, in memoriam Passionis, & Agoniæ Domini Nostri Jesu Christi.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Passionis & Agoniæ Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, unde nobis vita, salus, & resurrectio manavit, memoriam in omnium Christianorum animis excitandam atque fovendam Cœlestibus Ecclesiæ Theauris, quorum dispensationem Nobis credidit Altissimus, omnibus & singulis Christianis, qui singulis Feriis Sextis totius anni, hora tertia post meridiem, ad sonum Campanæ Ecclesiarum Metropolitanarum, Cathedralium, & Parochialium (quarum Parochis, Rectoribus, aliisque quocumque nomine appellatis Superioribus, ut Campanam uniuscujusque Ecclesiæ hujusmodi pulsari faciant, injungimus, & in virtute sanctæ obedientiæ mandamus) flexis genibus quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam devote recitaverint, & oraverint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione, necnon salutari perditorum hominum emendatione pias ad Deum preces effuderint, centum dies de injunctis eis, seu aliis quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transcriptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Decembris 1740. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

Conceditur P. Guardiano Sancti Sepulchri Ordinis Minorum de Observantia, ut absentibus Episcopis Latini Ritus, valeat conferre Sacramentum Confirmationis cum Oleo, & Chrismate a Catholico Antistite benedictis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

CUM ad infrascriptam Cardinalium Congregationem delatum fuerit dubium: An Custos & Guardianus Sancti Sepulchri Domini Nostri Jesu Christi, ex speciali hujus Sanctæ Sedis delegatione, & vigore nonnullorum privilegiorum per dilectos filios Superiores Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum exhibitorum, necessarias facultates habeat conferendi Sacramentum Confirmationis: Nos pro commissa Nobis cœlestis Pastoralis Officii cura, omnes difficultates, ac in posterum dubitandi hac in re occasionem tollere cupientes, ac dilectum filium Paulum a Laurino Fratrem expresse professum dicti Ordinis, ac Custodem, & Guardianum dicti Sancti Sepulchri, specialiibus favoribus & gratis prosequi volentes, & a

ANNO
1740.
IX.Dat. die
23. Decem-
bris 1740.

X.

Dubium su-
per facultate
conferendi
Sacramen-
tum Confir-
mationis,
delatum ad
Congrega-
tionem S.
Officii.

ANNO
1741.

Pontifex,
cum illius
Voto, facultatem
controverfam
concedit
cum conditionibus
oportunis.

Non obstantibus
quibuscumque.

Dat. die
9. Januarii
1741.

XI.

quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, auditis votis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum auctoritate Apostolica deputatorum, eidem Paulo Custodi, & Guardiano ejusdem Sancti Sepulchri, durante ejus Officio, & pro Locis Terræ Sanctæ hujusmodi, ubi non erunt Episcopi Ritus Latini in propria Diœcesi residentes, potestatem, & facultatem conferendi Sacramentum Confirmationis hujusmodi Oleo, & Chrismate etiam antiquis, si nova haberi non possint, per Catholicum Antistitem gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentem benedictis, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & delegamus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Januarii 1741. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Consecratio Joannis Petri Meindarts intrusi in Archiepiscopatum Ultrajectensem damnatur, atque excommunicationis & suspensionis censura in ipsum edicitur.

*Dilectis Filiis Catholicis in Federato
Belgio commorantibus.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ostenditur
pervicacia
Joannis Pe-
tri Meindarts
nulliter
electi, &
censuris ir-
retiti.

Qui tamen
Consecratio-
nem suscepit.

Adhortatio
ad Fideles
in Federato
Belgio commorantes.

AUERT Pastoralem nostram sollicitudinem filius iniquitatis Joannes Petrus Meindarts, qui nec Paternis monitis delinitus, nec anathemate percussus ullum sibi facit furendi modum. Cum enim undique admonitus, & publicis monumentis edoctus ignorare non posset, sibi detractam fuisse à fel. rec. Clemente XII. ludicram illam Ultrajectensis Archiepiscopatus larvam, quam induere inaniter conabatur; Ac propterea vigore literarum in simili forma Brevis die VI. Octobris MDCCXXXIX. super nullitate Electionis severissimis Censuris illigatus fuisset; tamen non abstinuit falsum illud nomen usurpare, sed, ut abyssus abyssum invocat, patratum scelus novo scelere cumulavit.

§. 1. Siquidem non sine horrore, & in amaritudine animæ nostræ intelleximus eò temeritatis pervenisse, ut Sacra omnia polluens, solennibus ceremoniis initiari, consecrarique voluerit. Quid fieri debeat Filio tam degeneri, non audienti amantissimi Patris vocem, & ad Ecclesiasticæ distinctionis plagas obdurecenti, jamdiu consulimus Dominum, atque utinam auribus nostris non resonet horribilis vox illa: *Curavimus Babylonem, & non est sanata, derelinquamus eam;* quo diro fulmine nullum profecto majus.

§. 2. Quare ad Vos, Dilecti Filii, gaudium & corona nostra, omnem convertimus curam; & quò magis in proximo objecti estis lupo huic insidioso, atque implacabili, eò Vos diligentius hortamur & commonemus, ut resistatis fortes in fide, quam ab Apostolica Sede omnium

Ecclesiarum Matre & Magistra à primis usque temporibus accepistis. Nolite à semita justitiæ abduci subdolis, ac venenatis illius vocibus, quas infundere conatus est sua illa capriosa, & in simplicium subversionem, & schisma apertè tendente Epistola Pastoralis, data die 1. Decembris elapsi anni 1739. ad Gregem ex iis fortasse collectum, qui secum ambulavit in tenebris, non alio sane animo conscripta, quàm ut inconfutibilem Christi Vestem scindat. Scimus, & in Domino gaudemus, Vos ab hac vera fide non aberrare; Nostra tamen Paterna caritas, & commissi Nobis licet imparibus Apostolici Ministerii ratio postulat, ut solliciti vigilemus ad vestram custodiam, nec à Vobis dejiciamus oculos, quos vaferrimus ille seductor disjungere studet à vero Christi Ovili, ut secum per vias non bonas errantes pereatis. Nam, utcumque blandiatur sibi, nemini suadebit se in Ecclesia manere, quam dilacerat pertinaci schismate.

§. 3. Ad quam profecto Ecclesiam, ut aliquando intelligat pertinere se nullo modo posse, nisi respiciat; Nos, Prædecessorum Nostrorum, Sacrarumque Legum morem, atque exempla sequuti, tradita Nobis à Cælo potestate, primùm hujusmodi nefariam Consecrationem illicitam, illegitimam, sacrilegam, ac contra Supremæ Sedis mandata, & Sacrorum Canonum sanctionem factam declaramus.

§. 4. Deindè eundem Joannem Petrum, & quotquot huic execrabili facinori operam, consilium, consensum præsterunt, auctoritate Omnipotentis Dei excommunicamus, anathematizamus, atque ab Ecclesiæ communionem segregatos, ac prorsus Schismaticos habendos, & evitandos esse iterum constituimus.

§. 5. Sciatis autem idem Joannes Petrus non solum ab iis, quæ sunt Jurisdictionis, exercendis esse suspensum, prout vigore earundem literarum Prædecessoris Nostri fuit suspensus, sed etiam ab iis, quæ sunt Ordinis. Mandamus illi propterea, districtèque interdicens, sub pena Excommunicationis ipso facto, & sine alia declaratione incurrendæ, ut nullo pacto, aut Chrisma conficere, Clericos ordinare, aut Virgines consecrare, aut alia Episcopalis Ordinis exercere audeat; Decernentes insuper vacuos, inanes, nulliusque prorsus roboris, ac momenti omnes, & singulos alios actus, quos attendere præsumperit. Ac proinde, qui ab ipso Ecclesiasticis Ordinibus initiati fuerint, noverint suspensionis vinculo se obstrictos, atque irregularitati propterea obnoxios, si susceptos Ordines exercuerint.

§. 6. Hanc ad sanandum propè desperatum hominis furorem, extremam medicinam adhibebimus, acrem illam quidem, sed certè necessariam: cujus profecto vim si non intelligit, miser; multò verò miserior, si intelligit, & contemnit. Reliquum est, ut, quoniam vehementer solliciti sumus, ne propinquitas morbi saniores partes trahat Christianæ Reipublicæ, Vos, Dilecti in Christo Filii, iterum, atque iterum moneamus, ut ab eo quàm diligentissimè caveatis. Quod quidem facilius promptiusque perficietis, si illud sæpius cogiteris, quod certum omnino est, atque exploratum: Neminem verè in Christi Ecclesia esse posse, nisi ejus Capiti Visibili, atque Divi Petri Cathedræ communionem consocietur. Atque Apostolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxiv. Januarii MDCCXLI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Jo. Vincentius Lucchesinus.

ANNO
1741.

Prædicta
Consecratio
illicita, &
illegitima
declatur.

Jo. Petrus
cum fautori-
bus excom-
municatur,
& Schisma-
ticus pro-
nunciatur.

Suspensio
ab exercitio
tam jurisdic-
tionis, quàm
Ordinis.

Idem statuitur
de his,
qui ab illo
ordinati fue-
runt.

Cavendum
ab eodem
monetur.

Dat. die
24. Januarii
1741.

Declaratur.

ANNO
1741.
XII.

Declaratur, Quod omnes, qui provisi fuerint à S. R. E. Cardinalibus Ordinariis Collatoribus, sive vigore exceptionis Regulæ IX. Cancellariæ, sive vigore Indulti Apostolici, de Beneficiis Ecclesiasticis vacatis in mensibus Sanctæ Sedi reservatis, & valorem viginti-quatuor Ducatorum excedentibus; semper teneantur ad reportandum infra certum tempus novam provisionem à Sede Apostolica.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Motu proprio &c.

CUM, sicut accepimus, nonnulli Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, qui Metropolitanas, Patriarchales, Episcopales, aut etiam Abbatiales Ecclesias ex Concessione, & Dispensatione Apostolicis obtinent, quamvis Indulta conferendi Beneficia Ecclesiastica Sedi Apostolicæ affecta, & reservata, etiam ratione mensium Apostolicorum nuncupatorum, acceptaverint, in quibus litteraliter injungitur, quod ab eisdem Cardinalibus pro tempore provisi teneantur, infra certum in eisdem Indultis præfixum tempus, novam Beneficiorum hujusmodi provisionem à Sede Apostolica præfata impetrare, & Jura Camera Apostolicæ, aliisque propterea debita persolvere; nihilominus, sub prætextu exceptionis eorumdem Cardinalium in Regula nona Cancellariæ apposita, audent, quod ubi vacatio contingit in octo mensibus Apostolicis, provisi ab ipsi Cardinalibus novam hujusmodi provisionem capere non teneantur, quod plurimum Doctorum sententia repugnare comperitur. Nos, cui tanquam Romano Pontifici spectat lites, ac controversias declarationis Oraculo terminare, prout, negociorum qualitate, & temporum conditione inspectis, conspiciamus in Domino salubriter expedire, Motu simili &c. de Apostolicæ potestatis plenitudine declaramus, statuimus, atque decernimus, quod deinceps pro tempore provisi à prædicta S. R. E. Cardinalibus ordinariis Collatoribus, sive Cardinales ipsi tanquam Ordinarii vigore exceptionis prædictæ regulæ, sive tanquam Indultarii, Beneficia vacantia in mensibus Apostolicis prædictis contulerint, semper, & quodcumque novam provisionem eorumdem Beneficiorum à prædicta Sede Apostolica impetrare, ac Annatam, & Taxas Datariz, Cancellariæ, & Camera nostrarum Apostolicarum, aliaque Jura, & emolumenta Officialibus debita persolvere omnino teneantur, dummodo tamen Beneficia sic vacantia, etiam nullis deductis eorum oneribus, valorem annuum viginti-quatuor ducatorum auri de Camera excedant. Decernentes etiam Motu pari, &c., ut nemo deinceps ab eisdem Cardinalibus Ordinariis Collatoribus provisos de Beneficio in aliquo ex mensibus Apostolicis præfatis vacato, possit se quocumque prætextu eximere ab Expeditione litterarum Apostolicarum in forma novæ Apostolicæ provisionis, juxta formam in Indultis Cardinalibus concedi solitis præscriptam, aliàs, elapso tempore ibidem præfixo, possit idem beneficium à Sede Apostolica prædicta impetrari: Præsentes quoque, & desuper, si videbitur, expediendas litteras, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, aut adversus eas quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse, sed illas semper validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, & ab omnibus ad quos quomodolibet spectat, & spectabit in futurum,

inviolabiliter observari. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices &c. etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata &c.; judicari &c. debere, irritumque &c. attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit, Cancellariæ præfate regula de jure quæsito non tollendo, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis quibusvis Personis, etiam quavis auctoritate fungentibus, ac qualibet præ eminentia, & dignitate fulgentibus, ac specialem, & specialissimam mentionem requirentibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitius Clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam præfata, etiam Motu pari &c. ac aliàs quomodolibet, etiam Consistorialiter, ac iteratis vicibus concessis, & quocumque tempore etiam pacificè observatis. Quibus omnibus &c. etiam si de illis &c. eorum tenores &c. illis aliàs &c. permanens, latissimè, & plenissimè, ac specialiter, & expressè Motu pari &c. harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio P.

ET quod dictæ Regulæ, necnon Indultorum, & Prælegiorum præfatorum quomodolibet, ut præfertur, concessorum, tenores etiam veteriores, ac Data habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, ac de perpetuis declaratione, statuto, decreto, derogatione, aliisque præmissis, ut supra in literis latissimè extendendis. Volumus autem, quod sola præsentis Nostri Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante, seu si videbitur literæ desuper etiam per viam de Curia quodcumque expediri possint. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoris viii. Kalendas Februarii Anno Primo.

Clericis interdicitur qualibet negotiatio, etiam sub alieno Laici nomine, exceptis casibus, & circumstantiis in Constitutione expressis, sub pœnis aliàs contra Clericos negotiatores emanatis: & extenditur pœna spoli ad eos etiam, qui ab illo exempti sunt per Indulta personalia, aut generalia, ad effectum testandi, vel transmittendi.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

APOSTOLICÆ servitutis commissum Nobis divinitus officium assidue vigilare Nos admonet, ut ex prava hominum cupiditate subreptitia mala, quantum in Nobis est, provida sollicitudine coercentes, Dominici ovilis gregem, Superna opitulante gratia, ad æternam patriam dirigamus. Sed præcipua cura constringit de iis, qui Ecclesiastico Ordini adscripti, & ad sanctioris vitæ genus electi aliis in via salutis actuum suorum claritate præluere debent. Vehementer enim timidi, ac solliciti sumus, ne cæteros Christifideles, quos pro gradus sui Sanctitate verbis, & exemplo edificare debent, morum suorum pravitate, à cælestium rerum amore ad terrena desideria avertant.

§. 1. Cum itaque, ut non sine gravi animi Nostri mœrore accepimus, vesana humanarum rerum cupiditas ita nonnullorum Cleri-

ANNO
1741.

Sublata aliter judicandi facultate.

Cum derogationibus necessariis, & opportunis.

Decretum pro valore filius Signaturæ, & expeditione Litterarum per viam de Curia.

Fiat P.

Dat. die 25. Jan. 1741.

XIII.

Exordium à debito dirigendi mores Populi, & Cleri.

Clericorum negotiatio sub alieno Laici nomine improbat.

ANNI
1741.

corum invaserit animos, ut illicitam Ecclesiasticam negotiationem, ad evitandas Pœnas adversus illam exercentes à Sacris Cœnibus, & Apostolicis Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus sancitas, sub alieni nominis velamine, Dei timore, Ecclesiastici nominis decore, & æterno suarum animarum periculo posthabitis, temerè, nulliterque exercere non dubitent; & quod palam temporalium pœnarum metu aggredi non audent, quæsitis deinde coloribus, & vanis inanum rationum prætextibus clam efficere non timeant; quasi vel Dei oculos, qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium, latere, vel Supremi Judicis, qui non fallitur, examen effugere possint: Nos attendentes, quod Clericus, qui tantopere mundanis divitiis parandis, inhiat, cœlestia despiciere, & pro nihilo putare convincitur, & quod Clericus negotiator ex inope dives, & ex ignobili gloriosus, tanquam pestis, ut Beatus Hieronymus docet, fugiendus est; ad exitiosam hujusmodi labem ab Ecclesiastico Cœtu eliminandam, & ut Sancto Ecclesiæ Dei famulatu adiecti, ab omni turpis lucri cupiditate abhorrentes, studeant bene agere, & divites fieri in bonis operibus, thesaurizantes sibi fundamentum bonum in futurum; omnes & singulas Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum prædictorum Constitutiones, illarumque quamlibet contra quoscumque Clericos illicitos negotiatores desuper quomodolibet rescriptive, cum omnibus, & singulis pœnis, contra eosdem Clericos illicite negotiantes, editas, quas Constitutiones hujusmodi, ac earum quamlibet præsentibus de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, pro insertis haberi volumus, Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione, ac de Apostolica potestatis plenitudine Nostris innovamus, confirmamus & approbamus, eisque, & earum cuilibet novum Apostolicæ firmitatis, & inviolabilis observantia robur adjicimus; illasque sic innovatas, confirmatas, & approbatas, cum omnibus, & singulis pœnis in eis, & earum qualibet adversus Clericos illicite negotiatores hujusmodi contentis, ad Clericos illicite sub alieno laici nomine quomodolibet negotiantes, perinde ac si per se ipsos, ac proprio eorum nomine negotia ipsa illicita exercerent, omnesque, & singulas Constitutiones, earumque quamlibet adversus eos desuper editas fuissent, & in eis, & earum qualibet expressi, & denominati reperirentur, motu, & potestatis plenitudine præfatis perpetuò extendimus; & ampliamus, illorumque omnia, & singula bona sic ab eis alieno nomine illicite acquisita, sub inevitabili spoliæ pœna, ad formam Constitutionis fel. rec. Pii Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Decens esse*: subjicimus, & subiecta esse volumus, & declaramus.

Dispositio-
nes Consti-
tutionum A-
postolicarum
contra illos
innovantur.Et ad eos
expresse ex-
tenduntur.Eorumque
bona Spolio
subiiciuntur.Negotia à
Laicis in-
choata, &
ad Clericos
delata, sta-
tim dimit-
tantur.

§. 2. Insuper, ut in fortem Domini vocati, depositis quocumque mundanarum curarum onere, & humanarum cupiditatum impedimentis, Christum Dominum, qui propter Nos egenus factus est, cum esset dives, ut illius inopia Nos divites effemus, per calcatas mundi opes liberius, & expeditius sequantur, memores salutaris illius Beati Apostoli moniti, qui clamat, & dicit: *nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus, ut ei placeat, cui se probavit*, per easdem Nostras præsentibus perpetuò valituras, motu, & potestatis plenitudine præfatis decernimus, ac pariter declaramus, quod si aliquod negocium Ecclesiasticis illicitum personis, licet ab eis minime institutum, sed à laica persona inchoatum, & ad eosdem Clericos, sive hereditario jure, aut quocumque alio titulo, sive singulariter, sive communiter, sive separatim, sive conjunctim cum aliis bonis, & aliis coheredibus, vel sociis laicis existentibus de-
jarum fuerit, vel per se ipsos, eorumque nomine

proprio, vel per alios, aut alieno nomine etiam per suos coheredes, aut socios prosequuti sint, illud statim dimittere teneantur. Si verò negotium hujusmodi sine ipsius Clerici temporali detrimento statim dimitti nequeat, tunc, si intra Italiam, Insulasque adjacentes existat Clericus, à Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Decretorum Concilii Tridentini interpretum Congregatione, si verò extra Italiam, ab eadem Congregatione, vel ab Ordinario Locum licentiam illud ad aliquod tempus retinendi, proviso interim, quod negotium hujusmodi à laico administraretur, impetrare teneatur; dictaque Congregatio, aut Ordinarius Locum, perpensis singulorum casuum circumstantiis, licentiam impetretur, tempusque in eo ad idem negotium dimitendum præscribat; & si Clericus negotium præfatum, licet à Laico, ut præfertur, institutum, absque licentia hujusmodi gratis semper sibi impetrenda, aut illud ultra tempus sibi permissum retinuerint, vel etiam intra tempus prædictum negotium per se ipsum administraverit, pro negotiatore illicite haberi, illumque omnibus, & singulis etiam spoliæ pœnis præfatis subiectum esse, motu, & potestatis plenitudine dictis perpetuò volumus, & definimus.

§. 3. Ac demum, eo quod fel. rec. Prædecessor Noster Pius Papa IV. per suas literas, quarum initium est: *Romanus Pontifex*: declaravit, præfata Constitutione super Spoliis Clericorum ob illicitam negotiationem à se edita, Prælatos, Officiales, ac alios Seculares, & cujusvis Ordinis Regulares Clericos, aliosque cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & præsentia in Urbe, & Curia, ejusque Districtu decedentes, testandi tamen, codicillandi, & alias de bonis suis quibuscumque quomodolibet disponendi, vel ad ipsorum proximiores, decedentibus illis ab intestato, transmittendi facultatem ex speciali Sedis Apostolicæ indulto, vel suorum Officiorum privilegio, vel alio quovis titulo obtinentes, nullatenus comprehendendi, & quod Paulus Papa V. pariter Prædecessor Noster per suas Literas, quæ incipiunt: *In eminenti*: Clericos Cives, & Curiales, sive Incolas hujus Nostræ Almæ Urbis, tunc suæ, eximit à spolio, quoad bona in eadem Urbe, ejusque Districtu intra decem miliaria consistentia, etiam ex redditibus Ecclesiasticis per eos acquisita, unde dubitari contigit, an suffragetur quoque ad evitandum Spolium Camera Nostræ Apostolicæ competens pro bonis ex illicita negotiatione provenientibus: Nos Constitutiones Pii, & Pauli Prædecessorum Nostrorum præfatas, quoad bona ex illicita negotiatione hujusmodi à Civibus, & Curialibus, sive Incolis Clericis cujuscumque Ordinis, ac Dignitatis, quibuscumque indultis, ac privilegiis munitis, comparata, & in Urbe, ejusque Districtu præfatis, & ubicumque existentia, minime ad præmissorum effectum suffragari, sed illa sic provenientia Camera Nostræ Apostolicæ vero jure spoliæ debere, perinde ac si Constitutiones Pii, & Pauli Prædecessorum hujusmodi ad præmissorum omnium, & singulorum effectum impediendum minime emanata fuissent, Motu simili pariter declaramus, & statuimus, dictasque Pii, & Pauli Prædecessorum Constitutiones, quoad præmissorum effectum fortiendum, plenariè abrogamus, & abolemus.

§. 4. Decernentes sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quovis quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabili Fratri Nostro Annibaldi S. R. E. Cardinali Episcopo Sabinen. Albani nun-

ANNO
1741.Nec nisi ne-
cessitate ur-
gente conti-
nuari possint,
de licentia ta-
men Con-
gregationis
Concilii, aut
etiam Ordi-
narii extra
Italiam.Et ad tem-
pus dumtaxat,
ac per
interpositam
laici perfor-
nam.Pœnæ in
contraven-
tores.Exempti à
Spolio ad ef-
fectum tes-
tandi, aut
transmitten-
di, non in-
telligantur
exempti quo-
ad bona per
interdictam
negotiationem
acquisita.Clauſula
Sublata, &
Decretum
irritans,Camerarii
pro tempo-
re execu-
tores deputan-
tur.

cupato

ANNO
1741.

Contrariis
derogatur.

Fidem tran-
sumptis ha-
beri jubetur.

Sanctio poe-
nalis.

Dat. die 25.
Feb. 1741.

cupato Camerario Nostro, & ejus in Camera-
rius officio successoribus, per Apostolica scrip-
ta mandamus, quatenus spolia ipsa ex bonis ex
illicita negotiatione provenientia, uti verè spo-
lia, prout alia ipsius Camera jura, exigi, & re-
cuperari, ac præsentibus Nostri Literas, in viola-
biliter observari faciat, nec permittat, Camera
ipsam, vel pro ea agentes desuper modo aliquo
molestari, perturbari, aut inquietari, Contra-
dictores quoslibet, & Rebelles per censuras, &
pœnas Ecclesiasticas, & appellatione postposita
compescendo, nec non legitimis super his habendis
servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas
etiam iteratis vicibus aggravando, invocato eti-
am ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii fe-
cularis. Non obstantibus prædicti Pii, & Pauli
Prædecessorum, aliisque Apostolicis, ac in Pro-
vincialibus, & Synodalibus Conciliis editis gene-
ralibus, vel specialibus Constitutionibus, & Or-
dinationibus, ac quibusvis facultatibus testandi,
aliisque privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis
quibusvis concessis, approbatis, & innovatis,
etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specia-
lis, & expressa mentio faciendâ esset, illorum te-
nores pro sufficienter expressis habentes, illis in
reliquis in suo robore permanentibus, ceteris-
que contrariis quibuscumque; etiam si aliquibus
communitur, vel divisim ab Apostolica sit Sede
indultum, quod interdici, suspendi, vel excom-
municari non possint, per Literas Apostolicas
non facientes plenam, & expressam de indulto
hujusmodi mentionem. Et quia difficile foret
præsentibus Nostri Literas ad singula quæque lo-
ca deferri, volumus, & declaramus, quod earum
transumptis etiam impressis, manu Notarii
publici subscripitis, & alicujus Prælati sigillo mu-
nitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ad-
hibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent
exhibita, vel ostensa. Nulli ergo omnino homi-
num liceat hanc paginam Nostri decreti, appro-
bationis, confirmationis, innovationis, decla-
rationis, statuti, ordinationis, concessionis, de-
rogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu
temerario contraire: Si quis autem hoc attentare
presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei,
ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se
noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctam
Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ
millesimo septingentesimo quadagesimo primo,
quinto Kalendas Martii, Pontificatus Nostri
Anno I.

D. Card. Passioneus.

X. Sub-Datarius.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

J. B. Eugenius.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicata die viij. Martii ejusdem anni.

XIV. Literæ Processus Publicatæ die Cœnæ Domini
Anno 1741.

BENEDICTUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.

Exorditur
ab obligatio-
ne Romani
Pontificis
conservandi
sartam testâ
Eidem Ca-
tholicam.

PASTORALIS Romani Pontificis vigilantia,
& sollicitudo, cum in omni Christianæ Rei-
publicæ pace, & tranquillitate procuranda pro
sui muneris officio, assidue versatur, tum potissi-
mum in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est
placere Deo, unitate, atque integritate retinen-
da, & conservanda, maxime elucet, nimirum, ut
fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque
circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia

hominum, ad circumventionem erroris, sed omnes
occurrant in unitatem Fidei, & agnitionis
Fili Dei in virum perfectum, neque se in hujus
vitæ societate, & communione ledant, aut in-
ter se alter alteri offensionem præbeat, sed po-
tius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam
unius corporis membra sub Christo capite, ejus-
que in terris Vicario Romano Pontifice, Beatissi-
mi Petri Successore, à quo rotius Ecclesiæ unitas
dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita
divina gratia adjunctrice, sic præsentis vitæ quiete
gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur.
Ob quas sane causas Romani Pontifices præ-
decessores Nostri, hodierna die, quæ anniversaria
Dominicæ Cœnæ commemoratione sollemnis
est, spiritualem Ecclesiasticam disciplinam gladium,
& salutaria justitia arma, per ministerium Summi
Apostolatus, ad Dei gloriam, & animarum salu-
tem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur,
quibus nihil optabilius est, quam Fidei invio-
latam integritatem, publicam pacem, & justitiam,
Deo auctore, tueri, vetustum, & solem-
nem hunc morem sequentes:

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus
ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, &
Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum
Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostri, quocum-
que Hæreticos, Wiclefistas, Lutheranos, Zuinglianos,
Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios,
& a Christiana Fide Apostatas, ac omnes, & singulos
alios Hæreticos quocumque nomine censeantur,
& cujuscumque Sectæ existant, ac eis credentes,
eorumque receptores, fautores, & generaliter
quoslibet illorum defensores, ac eorundem libros
hæresim continentem, vel de Religione tractantes,
sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ
scienter legentes, aut retinentes, imprimen-
tes, vel quomodolibet defendentes ex quavis
causâ, publice, vel occulte, quovis ingenio,
vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se
a Nostri, & Romani Pontificis pro tempore
existentis obedientia pertinaciter subtrahunt,
vel recedunt.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus
omnes, & singulos cujuscumque status, gradus,
seu conditionis fuerint; Universitates vero,
Collegia, & capitula quocumque nomine
nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus,
seu mandatis Nostri, ac Romanorum Pontificum
pro tempore existentium ad universale futurum
Concilium appellantes: necnon eos, quorum
auxilio, consilio, vel favore appellatum fue-
rit.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus
omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos
maritimos, discurrentes Mare Nostrum, præcipue
à Monte Argentario usque ad Terracinam, ac
omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus
omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque
Navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici
solet) jactatis, vel quoquomodo naufragium
passis, sive in ipsis Navibus, sive ex eisdem
ejecta in mari, vel in litore inventa, cujuscumque
generis bona, tam in Nostri Tyrheni, & Adriatici,
quàm in cæteris cujuscumque Maris Regionibus,
& littoribus, surripuerint; ita ut nec ob quodcumque
privilegium, consuetudinem, aut longissimi, &
immemorabilis temporis possessionem, seu alium
quemcumque prætextum excusari possint.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus
omnes, qui in Terris suis nova Pedagia, seu
Gabellas, præterquam in casibus sibi a jure,
seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis,
imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri
prohibita exigunt.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus

ANNO
1741.

Excommu-
nicat Hæreticos
cujuscumque
Sectæ,
eorum Fau-
tores, nec-
non legentes
& imprimen-
tes eorum li-
bros, & de-
mum Schi-
maticos.

Excommu-
nicat, ac re-
spective In-
terdicto sup-
ponit qual-
cumque per-
sonas & U-
niversitates a
Rom. Pontifi-
ce ad futu-
rum Concilium
appellantes.

Excommu-
nicat Piratas
Mare Sedis
Apostolicæ
infestantes,
eorumque
Fautores.

Naufrago-
rum Christi-
anorum in
quacumque
maris regione
bona surri-
pientes.

Imponentes
nova Peda-
gia, & Ga-
bellas, vel ea
augentes.

Falsificantes
literas Apo-
stolicas, &

tizamus

ANNO
1741.

supplicationes
signatas :
necnon falso
publicantes
litteras Apo-
stolicas.

Deferentes
ad Christia-
ni nominis
hostes & hæ-
reticos arma,
& alia usui
bellico apta :
necnon nuncian-
tes ad statu-
m Reipubli-
cæ Christianæ
pertinentia in
Christiano-
rum dam-
num.

Impedientes
eos, qui vi-
ctualia, &
alia necessa-
ria ad Urbem
deferunt.

Offendentes
sua, vel alio-
rum opera
eos, qui ad
Sedem Apo-
stolicam ve-
niunt, vel ab
ea recedunt :
& sine iurisdi-
ctione eos, qui
Romam conforantur.

Offendentes
eos, qui ad
Urbem devo-
tionis causa
peregrinantur,
vel ibi degunt,
ac recedunt.

Offendentes
S. R. E. Car-
dinales, ali-
osque Eccle-
siarum Prae-
latos, nec-
non Legatos,
& Nuncios
Sedis Apo-
stolicæ.

Offendentes
eos, qui pro
suis negotiis
ad Rom. Curiam
recurrunt, ac eor-
um Procuratores,
& Judices ex cau-
sa ad negotiorum.

tizamus omnes falsarios Litterarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac supplicationum, gratiam, vel iustitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falso publicantes Litteras Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falso signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel hæreticos per Nostras, sive hujus Sanctæ Sedis sententias expressè, & nominatim declaratos, deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, flammam, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, fuses, tam ex ipso canape, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios, de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant, non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis Personis, Principibus, & Rebuspublicis per Nos, & Sedem prædictam hæcenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curie necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, quibuscumque fuerint ordinis, præminentia, conditionis, & status, etiam Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliunt, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem Ordinariam, vel delegatam a Nobis, vel Nostris Judicibus non habentes, illam sibi temerè vendicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes, Romipetas, seu Peregrinos, ad Urbem, causa devotionis, seu peregrinationis, accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in eis dantes auxilium, consilium, vel favorem.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a suis Diocæsis, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes; necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel alios, personas Ecclesiasticas quascumque, vel sæculares, ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis,

vel negotiis deperatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, & bonis spoliunt: seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque præminentia, & dignitatis fuerint.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam Sæculares quoscumque dignitatis, qui prætextentes frivolum quandam appellationem a gravamine, vel futura executione Litterarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam iustitiam concernentium, necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum decretorum, à Nobis, & à Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præfidentibus, Palatii Nostris, & Cameræ Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias sæculares, & laicalem potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fiscis Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac litteras, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt; quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine, executioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi litterarum, & processuum executione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta, patri, cuius interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent: ac etiam partes, seu eorum Agentes, Consanguineos, Affines, Familiares, Notarios, Exequutores, & Subexequutores litterarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum, capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliunt, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publicè, vel occultè, quive alias quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratis, vel literis impetrandis, ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel litteras à dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, statueri, seu mandare, vel alias apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumunt.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum Gratiarum, & Litterarum Apostolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis, avocant, illorumque cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes, impediunt, ac se de illarum cognitione, tanquam Judices interponunt; quive partes acrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias litteras in eis decretas, ad faciendum, vel consentiendum, eos, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & penis in illis contentis absolvi, per statutum, vel alias compellunt, vel executionem Litterarum Apostolicarum, seu executorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibende, vel aliarum prætextuum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari

fecerint,

ANNO
1741.

Appellantes
a gravamine,
vel futura ex-
ecutione Li-
terarum A-
postolicarum
potestatem.

Impedientes
editionem
actorum ex-
ecutionis Li-
terarum Apo-
stolicarum,
necnon ve-
xantes quo-
modolibet
Partes, No-
tarios, ali-
osque Officia-
les ex causa
hujus execu-
tionis.

Temere avo-
cantes a De-
legatis Sedis
Apost. ali-
isque Judicibus
Ecclesiasticis
causas Bene-
ficiales, &
spirituales.

Impedientes
executionem
Litterarum
Apostolica-
rum, alia-
rumque ex-
ecutionum
supradictorum
Judicium.

ANNO
1741.Judices Sæ-
culares, qui
Ecclesiasticas
personas tra-
hant ad sua
Tribunalia.Publicantes
Statuta Ec-
clesiastica li-
berari præ-
judicialia, il-
licite utentes.Impedientes
Ecclesiarum
Prælatos, &
aliosque Judi-
ces Ecclesi-
asticos, ne sua
jurisdictione
utantur.Recurrentes
ad Curias Sæ-
culares ad
eludenda Ju-
dicia Fori Ec-
clesiastici; &
qui in his de-
creta edunt,
vel præstant
auxilium.Usurpantes,
& sequestran-
tes Jurisdic-
tionem, &
fructus spe-
ciantes ad
Sedem Apo-
stolicam, &
personas Ec-
clesiasticas
ratione Ec-
clesiarum.Imponentes
collectas, &
alia onera
personis Ec-
clesiasticis,
eorumque
bonis.

fererint, nisi supplicationes hujusmodi coram No-
bis, & Sede Apostolica legitime prosequantur;
etiam si talia committentes fuerint Præsidentes Can-
cellariorum, Consiliorum, Parlamentorum, Can-
cellarii, Vicecancellarii, Consiliiarii ordinarii, vel
extraordinarii, quorumcumque Principum sacra-
larium, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel
alia quacunq[ue] præfulgeant Dignitate, aut Ar-
chiepiscopi, Episcopi, Abbates Commendata-
rii, seu Vicarii fuerint.

§. 15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad
instantiam partis, et aliorum quorumcumque,
personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Col-
legia Ecclesiarum quorumcumque, coram se ad
suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Con-
siliium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici
dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel pro-
curant directe, vel indirectè, quovis quæsito co-
lore, necnon qui statuta, ordinationes, confi-
tutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta
in genere, vel in specie, ex quavis causa, &
quovis quæsito colore, ac etiam cujusvis consue-
tudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet
fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel
factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ec-
clesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel de-
primitur, aut alias quovis modo restringitur, seu
Nostris, & dictæ Sedis, & quarumcumque Ec-
clesiarum juribus quomodolibet directè, vel indi-
rectè, tacitè, vel expresse præjudicatur.

§. 16. Necnon qui Archiepiscopos, Episco-
pos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos,
& omnes alios quoscunq[ue] Judices Ecclesiasticos
ordinarios quomodolibet hac de causa directè,
vel indirectè carcerando, vel molestando eorum
Agentes, Procuratores, Familiæ, necnon
consanguineos, & affines, aut aliàs impediunt,
quo minus sua jurisdictione Ecclesiastica contra
quoscunq[ue] utantur, secundum quod Canones,
& Sacra Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta
Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini,
statuunt; ac etiam eos, qui post ipsorum
Ordinariorum, vel etiam ab eis Delegatorum
quorumcumque sententias, & Decreta, aut aliàs
fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancel-
larias, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab
illis prohibitiones, & mandata, etiam pœnalia,
Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, &
contra illos exequi procurant, eos quoque, qui
hæc decernunt, & exequuntur, seu dant au-
xilium, consilium, patrocinium, & favorem
eisdem.

§. 17. Quive jurisdictiones, seu fructus, red-
ditus, & proventus ad Nos, & Sedem Aposto-
licam, & quæcumque Ecclesiasticas personas,
ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & alio-
rum Beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes
usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa,
sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legi-
timum facultatem habentium expressa licentia,
sequestrant.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præ-
stantias, & alia onera Clericis, Prælati, & aliis
personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesia-
rum, Monasteriorum, & aliorum Beneficio-
rum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructi-
bus, redditibus, & proventibus hujusmodi, abs-
que simili Romani Pontificis speciali, & expressa
licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis
modis exigunt, aut sic imposita, etiam à sponte
dantibus, & concedentibus recipiunt: necnon
qui per se, vel alios directè, vel indirectè prædi-
cta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem
auxilium, consilium, vel favorem præstare non
verentur, cujuscumque sint præminentia, dignita-
tis, ordinis, conditionis, aut status, etiam si Im-
periali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu
Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Po-
tentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis,

Civitatibus, & Terris quoquomodo Præsiden-
tes, Consiliiarii, & Senatores, aut quavis etiam
Pontificali dignitate insigniti: innovantes decre-
ta super his per Sacros Canones, tam in Latera-
nensi novissime celebrato, quam aliis Conciliis
generalibus edita, cum censuris, & pœnis in
eis contentis.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscunq[ue] Magistratus, & Ju-
dices, Notarios, Scribas, Executores, Sub-Ex-
ecutores quomodolibet se interponentes in causis
capitalibus seu criminalibus contra personas Eccle-
siasticas, illas processando, banniendo, capiendo,
seu sententias contra illas proferendo, vel exe-
quendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus
Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia: quique hujus-
modi licentiam ad personas, & casus non expres-
sos extendunt, vel aliàs illa perperam abutuntur,
etiam si talia committentes fuerint Consiliiarii, Se-
natores, Præsidentes, Cancellarii, Vice-Cancel-
larii, aut quovis alio nomine nuncupati.

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios direc-
tè, vel indirectè sub quocumque titulo, vel co-
lore invadere, destruere, occupare, & detine-
re præsumperint, in totum, vel in partem, Al-
mam Urbem, Regnum Siciliae, Insulas Sardiniae
& Corsicæ, Terras citra Pharus, Patrimonium
Beati Petri in Tuscia, Ducatum Spoletanum, Comi-
tatum Venasinum, Sabinensem, Marchiæ An-
conitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Cam-
paniæ, & Maritimas Provincias, illarumque ter-
ras, & loca, ac terras specialis commissionis
Arnulforum, Civitatesque Nostras, Bononiam,
Casenam, Ariminum, Beneventum, Perusium,
Avenionem, Civitatem Castellii, Tudertum, Fer-
rariam, Comaclum, & alias Civitates, terras,
& loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam
pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediâtè,
vel immediâtè subjecta; necnon supremam juris-
dictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ec-
clesiæ competentem de facto usurpare, perturba-
re, retinere, & vexare variis modis præsumunt:
necnon adherentes, fautores, & defensores eo-
rum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem
quomodolibet præstantes.

Volentes, præsentis Nostros Processus, ac
omnia, & quacunq[ue] his literis contenta, quo-
usque alii hujusmodi Processus à Nobis, aut Ro-
mano Pontifice pro tempore existente fiant, aut
publicentur, durare, suosque effectus omnino for-
tiri.

Cæterum à prædictis sententiis nullus per alium,
quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis
articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stan-
do Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo, cautione
præstita, absolvi possit, etiam prætextu qua-
rumvis facultatum, & indulgentiarum, quibuscum-
que Personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & quo-
rumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Mili-
tiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alia
majori dignitate præditis, ipsiq[ue] Ordinibus, &
eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus,
ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Con-
gregationibus, Hospitalibus, & Locis Piis, nec-
non Laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia
mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dic-
tam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo,
literis, aut alia quacunq[ue] scriptura in genere,
vel in specie concessorum, & innovatorum,
aut concedendorum, & innovandorum.

Quòd si fortè aliqui contra tenorem præsen-
tium talibus excommunicatione, & anathemate
laqueatis, vel eorum alicui, absolutionis benefi-
cium impendere de facto præsumperint, eos ex-
communicationis sententia innodamus, gravius
contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout
expedire noverimus, processuri.

Declarantes, ac protestantes, quamcumque
absolutionem,

ANNO
1741.Judices Sæ-
culares, qui
se interpo-
nunt in Cau-
sis crimina-
libus contra
Personas Ec-
clesiasticas.Occupantes
aliam Ur-
bem, alias-
que Civita-
tes, & Pro-
vincias Ec-
clesiæ Roma-
næ, illiusque
jurisdictione
ultrapan-
tes.Absolutione
a censuris,
ut supra, la-
tis Rom. Pon-
tificis refer-
vat.Excommuni-
cat absolvet
præsentes
contra teno-
rem præsen-
tium.Pontificis ab-
solutio eos

ANNO

1741.

tantum comprehendit, qui a praeiudiciis destituerint.

Derogat contrariis.

Eciam Indulto, quod quis excommunicari non possit, nisi facta eiusdem Indulti mentione.

Affixio praesentium in Urbe vim habeat personalis praesentationis.

Mandat praesentes annuatim publicari per quoslibet Praelatos in propriis Ecclesiis.

absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, praedictos excommunicatos sub praesentibus comprehensos, nisi prius a praemissis cum vero proposito ulterius similia non committendi, desisterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut praefertur, statuta fecerint, nisi prius facta, ordinationes, constitutiones, pragmatias, & decreta huiusmodi publicè revocaverint, & ex Archivis, seu Capitularibus Locis, aut Libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & cassari, ac Nos de revocatione huiusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum Nostrorum quancumque tempore continuatam, in praemissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque iuribus Sedi Apostolicae, ac Sanctae Romanae Ecclesiae undecumque, & quancumque quaesitis, vel quaerendis, nullatenus praedjudicari posse, aut debere.

Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis, cuiuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & praerogativae fuerint, etiam si, ut praefertur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana praesulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis a praedicta Sede, ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdicti non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis huiusmodi, ac de Ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac praescriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantibus, scriptis, vel non scriptis, per quae contra hos nostros Processus, ac sententias, quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri, quae omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, infererentur, praesentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Ut vero praesentes nostri Processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continentes, valvis Basilicae Sancti Joannis Lateranensis, & Basilicae Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos Processus huiusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem praetendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur. Insuper, ut Processus ipsi, & praesentes literae, ac omnia, & singula in eis contenta eò fiant notiora, quò in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Praelatis ubilibet constitutis, per haec scripta committimus, & in virtute sanctae obedientiae directè praecipiendo mandamus, ut per se, vel alium, seu alios, praesentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major Po-

puli multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Ceterum Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, alique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Praelati, necnon Rectores, ceterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri saeculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones quavis auctoritate deputati, transumptum praesentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant. Volentes earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Iudicis ordinarii Romanae Curiae, vel alterius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eandem prorsus fidem in iudicio, & extra illud ubique locorum adhiberi, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae, vel ostensa. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadagesimo primo, III. Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. Card. Prod. D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

Loco ✕ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Canonici, & Moniales Ordinis Hospitalarii S. Spiritus, in Hispaniarum, & Poloniae Regnis commorantes, a iurisdictione Praeceptoris Generalis S. Spiritus in Saxia de Urbe eximuntur, & Locorum Ordinariis subijciuntur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SEPE Romanorum Pontificum animos vehementer angit, ac sollicitat ea cura, & cogitatio, ne gratiae, favores, & privilegia ex prudenti Apostolici regiminis dispensatione in animarum salutem, & spiritualem Christifidelium profectum, & edificationem, eorum praesertim, qui sub suavi Religionis jugo Domino famulantur, benigne liberaliterque impertita, in eorum perniciem, ac detrimentum, vel hominum culpa, vel infernalis Hostis astutia, vel ipsa mutabili, ac fluxa rerum humanarum natura vertantur. Itaque nonnunquam, quae iustis impellentibus causis concessa sunt, rerum subinde experientia suadente, Romana Sedes solum Deum praes oculis habens, revocat, atque immutat, & providae sollicitudinis studium prudenter interponit, prout, personarum, & rerum, temporumque qualitatibus maturè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

§. I. Aliàs siquidem Romani Pontifices, & praesertim fel. rec. Innocentius III. in sua, quae incipit: *Inter opera*: ac Nicolaus IV. in sua, quae similiter incipit: *Inter opera pietatis*; & Sixtus IV. Praedecessores nostri in una, quae incipit: *Et si universis*: necnon in altera, quae

incipit:

ANNO

1741.

Singuli Praelati, & animarum curam habentes, ac simplices Confessarii has literas penes se retinere debeant.

Fides habenda Transumptis.

Sanctio penalit.

Dat. die 30. Martii 1741.

XV.

Privilegia Apostolica nonnunquam juxta temporum circumstantias moderanda.

Quorum plura Ordini S. Spiritus olim indulta.

ANNO
1741.

Et præcipue
exemptio à
iurisdictione
Ordinario-
rum, cum
subiectione
Præceptori
Generali S.
Spiritus de
Urbe.

Causæ præ-
sentis Con-
stitutionis.

Hospitalarii
dicti Ordinis
in Regnis
Hispaniarum
& Polonia
existant, ex-
imuntur à iu-
isdictione
Præceptoris
Generalis.

Salva præ-
statione an-
nui Canonis
Archihospita-
lii S. Spiritus
de Urbe
facien-

Et subijciuntur
omnimoda
iurisdictioni
Ordinarii.

Delegata
Ordinarii
facultate eos-
dem compellendi.

Moniales
item Ordinariorum
regimini subijciuntur.

incipit: *Religionis zelus*: suis respectivè Con-
stitutionibus, Regularem, & Hospitaliarum Or-
dinem Sancti Spiritus in Saxia, ob varia, &
laudabilia Christiana caritatis opera, quæ ab
Ordine ipso erga debiles, faucios, atque agros-
tos exercentur, plurimis gratis, indultis, &
privilegiis diversis eorumdem Prædecessorum
temporibus cumulaverunt; Inter quæ privilegia
illud existit, per quod omnes eundem Ordinem
expressè professi, una cum eorum Con-
ventibus, Domibus, & Bonis, sub Sedis Apo-
stolicæ protectione, eique immediatè subiecti,
ac ab omnimoda superioritate, iurisdictione,
visitatione, correctione, & potestate Ordina-
riorum perpetuò exempti declarantur, & iu-
isdictioni, superioritati, & auctoritati Præcep-
toris Generalis Ordinis prædicti, in hac nostra
Alma Urbe apud Archihospitale Sancti Spiritus
residentis, plenariè subijciuntur.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, & diu-
turna experientia compertum est, non satis per
ipsius Generalis Præceptoris curam, operam,
& auctoritatem, debita integritati disciplinæ
eorum, qui prædicto Hospitalario Ordini ad-
scripti reperiuntur, & procul in remotis præ-
sertim Regionibus degunt, consili valeat; Nos
igitur, qui ad salubriorem dicti Ordinis, il-
lumque profitentium statum præcipuas Aposto-
licæ nostræ sollicitudinis, & Paternæ providen-
tiæ dirigimus partes, &, ut eorum caritas per
debitum cæterarum virtutum cultum uberior
efflorescat in dies coram Domino, & bonum
exhibeat sanctæ conversationis odorem, de non-
nullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S.
R. E. Cardinalium consilio, omnes, & singu-
los Hospitalarios Ordinis Sancti Spiritus præ-
dicti intra Hispaniarum Regna, ac intra Polo-
niæ Regnum nunc existentes, & pro tempore
exituros, etiam Priores, vel Præpositi, aut
Canonici nuncupati dicti Ordinis, & five in
Conventibus, aut Hospitalibus, aut Priorati-
bus, & Præceptoris, five extra Conventus, Hos-
pitalia, Prioratus, & Præceptorias nunc com-
morantur, vel pro tempore commoraturi fue-
rint, ab omnimoda iurisdictione, & obedi-
entia Magistri, seu Præceptoris Generalis Archi-
hospitalis Sancti Spiritus in Saxia de Urbe, non
tamen quoad solutionem anni Canonis à Con-
ventibus prædicti Ordinis dicto Archihospitali
Sancti Spiritus, tanquam Capiti Ordinis Hospi-
taliarii huiusmodi, persolvi consuetam, quam
semper firmam & illasam esse, & perinde ac si
præsentes à nobis minimè emanassent, persol-
vi volumus, motu proprio, ex certa scientia,
matura deliberatione nostris, deque Apostoli-
cæ nostræ potestatis plenitudine tenore præsen-
tium eximimus, & liberamus, eosque sic
exemptos, & liberatos visitationi, corre-
ctioni, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarii-
um Locorum, in quibus Ordinem Hospitala-
rium professi nunc existunt, & pro tempore
extiterint, eadem Apostolica Auctoritate etiam
perpetuò per easdem præsentis subijcimus,
eisque subiacere volumus, ac semper subiectos
esse decernimus, statuimus, & mandamus.
Necnon Ordinariis prædictis, & eorum cuilibet,
ut ipsi, tanquam à Sede Apostolica dele-
gati, rebelles, & eis subiacere renuentes,
per Censuras Ecclesiasticas ad se subijciendos
compellere liberè, & licitè valeant, facultatem
concedimus, & impertimur.

§. 3. Insuper Moniales ejusdem Ordinis
Sancti Spiritus in prædictis Hispaniarum Regnis,
& Polonia Regno existentes, tam in spiritua-
libus, quam temporalibus, curæ, & regimi-
ni, & omnimodæ Ordinariiurum prædictorum,
in quorum Diocesi ipsarum Monasteria sita re-
periuntur, iurisdictioni pariter perpetuò eadem
Apostolica Auctoritate subijcimus, & subiectas

esse volumus; easque propterea à quacumque
Fratrum Hospitaliariorum Ordinis prædicti sub-
iectione, & regimine penitus, & omnino dicta
auctoritate similiter perpetuò tenore earumdem
præsentium eximimus, & liberamus: eisdem-
que Fratribus, ne ipsi in iis, quæ Monasterio-
rum prædictorum gubernium, & regimen quo-
modolibet pertinent, in posterum, sub excom-
municationis, ac privationis utriusque vocis,
aliisque arbitrio nostro imponendis pœnis, se
ullatenus ingerere audeant, Apostolica Aucto-
ritate prædicta, earumdem præsentium tenore
etiam perpetuò inhibemus, penitusque prohibe-
mus.

§. 4. Omnes autem, & singulos Ordinem
Hospitaliarium prædictum professos, in His-
paniarum Regnis, & in Polonia Regno nunc,
& pro tempore existentes, & in eisdem Reg-
nis pro tempore commorantes, in virtute sanctæ
obedientiæ monemus, ut eosdem Ordina-
rios, tanquam Sedis Apostolicæ Delegatos,
pro debita Nobis, & Apostolica Sedi reveren-
tia, congruo honore, & convenienti obser-
vantia, promptaque obedientia venerentur; ip-
sos quoque Ordinarios hortamur in Domino,
ac per viscera Misericordiæ Dei nostri requi-
rimus, ut Ordinem Hospitaliarium huiusmodi
profidentes paterno amore prosequentes, be-
nevolè tractent, ac benignè foveant, seque il-
lis pia munificentia liberales exhibeant, ac in
omnibus prædictis tanquam in Agro Dominico
cooperatores, & laboris participes, congrua
benignitate recipiant, eorumque jura omni stu-
dio, & cura custodiant, atque tueantur, ut
ipsi Ordinem Hospitaliarium huiusmodi profiten-
tes, quorum opera, veluti lucernæ ardentes
in conspicuo loco positæ, omnibus Christianis
libus erga miseros, & afflictos vulneribus,
morbis, variisque ægritudinibus corporis, &
nonnunquam simul etiam animi, languentes,
caritatis lumen præbere debent, ad Dei lau-
dem, & Fidei Catholicæ exaltationem, & ani-
marum salutem, in tam sublimi, excellentique
virtute de die in diem proficientes, exinde à
largissimo bonorum omnium retributore Domino
perennis vitæ præmium consequi mereantur.

§. 5. Ac demum Constitutioni pie memo-
riae Benedicti Papæ XIII. similiter Prædecesso-
ris nostri editæ sub datum Idibus Februarii Anno
Incarnationis Dominicæ millesimo septin-
gentesimo vicesimo-sexto, Pontificatus sui Anno
secundo, & quæ incipit: *Sacra*: inherentes,
transitum prohibemus à quocumque Regulari,
& Claustrali Ordine ad prædictum Hospitala-
rium Sancti Spiritus in Saxia nuncupatum Or-
dinem, nisi servata in omnibus, & per omnia,
& quoad omnia, forma, & tenore dictæ Con-
stitutionis prædicti Benedicti Prædecessoris, quam
potiori pro cautela etiam quoad prædictum Or-
dinem Hospitaliarium Sancti Spiritus in Saxia
nuncupatum extendimus per præsentis, & ampli-
amus, eamque omnino servandam esse, aucto-
ritate, motuque nostris prædictis, earumdem
tenore præsentium declaramus, & statuimus.

§. 6. Præsentes quoque nostras literas, nul-
lo unquam tempore, etiam ex eo, quod Præ-
ceptorias, Prioratus, & alia Beneficia dicti Or-
dinis Hospitalarii in Hispaniarum, & Polonia
Regnis prædictis obtinentes, & in dictis Regnis
existentes, vel quicumque alii in præmissis in-
teresse quomodolibet habentes, eisdem præmis-
sis expressè non consenserint, nec ad id vocati,
aut requisiti, ac omnes causæ, propter quas
eadem præmissa emanaverint, examinata, veri-
ficata, & approbata fuerint, seu etiam enor-
mis, vel enormissima, & totalis læsionis, aut
alio quovis prætextu, & ex quocumque capi-
te, aut quavis causa, vel occasione quantum-
cumque notabili, & juridica, etiam necessario

ANNO
1741.

Et eximuntur à regimine Fratrum Hospitaliariorum.

Cum inhibitione, ne isti amplius in earum gubernio se immisceant.

Et præcepto obediendi Ordinariis tamquam Sedis Apostolicæ delegatis.

Quibus prædicti Ordinis Profectores eorumque jura enixe commendantur.

Constitutio Bened. XIII. super transitu ab aliis Ordinibus Regularibus ad Ordines Hospitalarios, innovatur, & ad Ordinem Sancti Spiritus expressè extenditur.

Claustrales salutares.

ANNO
1741.

exprimenda, intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu, notari, impugnari, in toto, vel parte rescindi, retractari, annullari, invalidari, in jus, vel controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, minusque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus à Nobis, seu quibusvis aliis Romanis Pontificibus Successoribus nostris, ac dicte Sede, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac Consistorialiter pro tempore emanatis, nullatenus comprehendi, nec comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, & contra quascumque alias exceptiones quantumvis graves, omnino, & semper validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & perpetuo suffragari in omnibus, & per omnia, ac si vocatis omnibus, & singulis, quorum interest, de illorum consensu emanasset; neque Locorum Ordinarios prædictos, nunc, & pro tempore existentes, vel alios quoscumque, ad præmissa in toto, vel in parte verificanda, seu probanda ullo unquam tempore teneri, nec ad id quavis necessitate cogi, aut compelli posse; sed solam earundem præsentium narrationem absque alia verificatione, vel probatione sufficere, eisque in iudicio, & extra illud stari, nec aliquam probationem, seu exceptionem cuiusvis nature, & speciei illa sit, vel fuerit, in contrarium adduci, vel admitti. Sicque, & non alias, per quoscumque Iudices Ordinarios, & extraordinarios quacumque facultate fungentes, etiam Causarum Palatii nostri Apostolici Auditores, necnon S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, definiendi, & interpretandi auctoritate, in quavis causa, & instantia iudicari, & definiri debere, ac quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula *de jure quæsto non tollendo*, necnon prædictis Innocentii, Nicolai, & Sixti Prædecessorum nostrorum quoad præmissa dumtaxat, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis Hospitalarii Sancti Spiritus in Saxia, illiusque Præceptoriarum, Prioratum, & Conventuum, ac Monialium Monasteriorum in Hispaniarum, & Polonia Regnis prædictis existentium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia respectivè roboratis statutis, consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, erectionibus, institutionibus, & exemptionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Præceptoribus, Prioribus, & Fratribus, ac Abbatibus Monasteriorum prædictorum, illorumque Monialibus, & respectivè personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis per prædictos, & quoscumque alios Romanos Pontifices similiter Prædecessores, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac ex certis tunc expressis, etiam Consistorialiter propositis, & diligenter examinatis causis, concessis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia

Sublata aliter iudicandi facultate.

Derogationes generales, & particulares.

expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserta essent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, ac latissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Cæterum, quia difficile foret præsentibus nostras Literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu tamen Notarii publici subscriptis, vel alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ Sigillo munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, Constitutionis, derogationis, subjectionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si qui autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragésimo primo, Nonis Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Card. Passioneus.

X. Sub-Datarius.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

A. S. Sisti.

Loco ✕ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Admonitio ad Episcopos in Polonia Regno constitutos, ut cautius procedant in admittendis conjugiorum dissolutionibus.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Regni Poloniae.

B E N E D I C T U S PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

MATRIMONII perpetuum indissolubilemque nexum, cujus firmitatem ab Adamo tanto ante pronuntiatam Christus Dominus, & his verbis, *quod Deus conjunxit, homo non separet*, confirmare, & Evangelica gratia, unde magnum in Ecclesia Sacramentum est, augere dignatus fuit, tanta facilitate, perinde ac si neque lege natura, neque Divino Jure, neque Evangelicis præceptis, & Canonicis Sanctionibus inintus esset Connubium, in aliquot Catholicis Orbis partibus, atque in isto præsertim florantissimo Poloniae Regno in dies dissolvi audientes; neque lacrymis, neque verbis explicare possumus allatam inde Nobis incredibilem sollicitudinem, conceptamque in Pontificio animo Nostro ingentem molestiam. Etsi autem plurimum dolentes, facile adducimur, ut credamus hujusmodi dissolvendorum Conjugiorum licentiam, propter quam, non sine gravi bonorum offensione, siue vir unus, siue mulier una, pluribus vicissim adhuc viventibus sibi antea copulatis Conjugibus, tertium, aut quartum matrimonium contrahere cernitur, a nimia Curiarum vestrarum libertate, quemadmodum alibi evenire accepimus, ortum ducere; tamen facere non possumus, quin justissimas ad vos, Venerabiles Fratres, querelas nostras deferamus; atque insimul tanta licentiæ refrændæ, & intra præscriptos a Catholica Ecclesia fines coercendæ, salutares Leges modumque meditemur.

ANNO
1741.

De præsentium exemplis, siue transumptis.

Sanctio.

Dat. die 7.
April. 1741.

XVI.

Matrimonium jure naturali, Divino, & Canonico indissolubile.

Ejusdem dissolvendi facilitas improbat.

S. I. Ad

ANNO

1741.

Episcoporum zelus adversus hoc malum, Divini iudicii interminatione, excitatur.

Præsentium transumptis fidem haberi præcipitur.

Dat. die 11. April. 1741.

XVII.

Beatificatio Beati Alexandri Saulii, ex Clericis Regularibus S. Pauli Barnabitis nuncupatis, primum Aleria, deinde Papia Episcopi.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Glorificatio B. Viri ad laudem Dei, & Fidelium utilitatem cessura dicitur, cum mentione perturbationum Regni Corsicæ.

BENIGNITATEM Dei nostri, & divitias bonitatis ejus in Servi Dei Alexandri Saulii, primum Aleria, deinde Papia Antistitis virtutibus, ac meritis, extollere, & prædicare, non religionis modò debitum esse ducimus officium, sed nihil etiam intelligimus in hac temporum conditione esse opportunius, quam, ut universis Christianis Fidelibus, & animarum maximè Pastoribus, uberiora suppetant ad imitationem exempla, atque in ejusdem patrocinio, factisque admirandis, præsidia ad pacem, tranquillitatem, & salutem, tam inter Christianos omnes, quam inter eos potissimum populos procurandam, quos ab illo per viginti, & amplius annos, non tamquam solius Aleria Episcopo, sed totius Corsicæ Apostolo, olim salutaribus monitis, ac legibus instructos, & moribus correctis, extinctis odiis, conciliatis animis, reformatisque Clericis, viam mandatorum Dei currere edoctos, ipsa rerum humanarum divinarumque perturbatio jamdudum inibi exorta, à tradita sanctissima disciplina alienos tenet. Eapropter inter præcipuas partes Apostolici muneris, quod altissimo Divinae Sapientiae consilio infirmitati Nostræ impositum est, illam ministerio Nostrò ritè sanctèque obeundo magis congruentem reputamus, ut, ad cœlestem Nobis promerendam opem, studeamus, quantum Nobis ex alto conceditur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Catholica Ecclesiæ decus, bonumque Christiani populi exemplum, promovere cultum, & venerationem ejusdem Servi Dei, qui, pueritia curriculo summa cum pieratis, & doctrinarum laude confecto, severioris discipline institutum in Congregatione Clericorum Regularium S. Pauli, Barnabitarum nuncupata, amplexus, omnium religiosarum virtutum splendore longè lateque præfulsit, & ad Pastorales Ovium sibi commendatarum curas evocatus, ità se gessit, ut optimi Pastoris officio perfunctum, à Pastorum Principe Jesu Christo aeterna mercede donatum fuisse non dubitemus.

§. 1. Cum itaque, maturè, diligenterque

discussis, atque perpenfis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processibus de Apostolica Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico, quibus idem Servus Dei Alexander Saulius multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus ipsius Sanctitatem, à Deo patrata fuisse asserbantur, eadem Congregatio coram Nobis constituta, auctis etiam Consultorum suffragiis, uno spiritu, unaque voce censuerit, posse, quodcumque Nobis videretur, prædictum Servum Dei Beatum declarari, cum consuetis Indultis.

§. 2. Hinc est, quod Nos, piis atque enixis quamplurium Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum Magistratum, Procerum, & Populorum Italiae præsertim, ac totius insuper antedictæ Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli, supplicationibus (quas olim etiam humiliter datas fel. rec. Prædecessoribus Nostris Innocentio PP. X., cl. mem. Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus, Clementi PP. X., bo. me. Emmanuel Sabaudia Dux, & Innocentio PP. XI., Cosmus itidem bo. me. Etruria sibi subiectæ Magnus Dux, piarum suarum precum accessione roboraverant, & fel. pariter rec. Clementi PP. XII. itidem Prædecessori Nostrò, Charissima in Christo filia Nostra Maria Amalia utriusque Sicilia & Hierusalem Regina Illustris, ac Nobis ipsis nuper Dilecti filii Nobiles Viri Dux, & Respublica Januensis renovarunt) Nobis super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, de supradictæ Congregationis consilio, & assensu, auctoritate Apostolica, tenore præsentium indulgemus, ut idem Dei Servus Alexander Saulius in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processibus circumferendæ) exponantur, Imagines quoque Radiis, seu Splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die xxij. mensis Aprilis recitetur Officium, & Missa de communi Confessoris Pontificis, cum Oratione a Nobis approbata, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus dumtaxat in universa Congregatione eorundem Clericorum Regularium S. Pauli Barnabitarum, in Civitate Mediolanensi, ubi natus, & Regularem emisit professionem, in Diocesis, tam Alerienis, quam Ticinensis, quibus Episcopus præfuit, & in Civitate Januensi, undè originem duxit, & ubi adhuc ejus Nobilis Gens, & Familia perstat, ab omnibus utriusque sexus Christianis Fidelibus, tam Secularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, & quantum ad Missas attinet, etiam ab omnibus Sacerdotibus ad Ecclesias, in quibus festum peragetur, confluentibus.

§. 3. Præterea primo dumtaxat anno, à datis hinc literis, & quoad Indias, à die, quo eadem literæ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Congregationis, Civitatum, & Diocesium antedictarum solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei, cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis respectivè constituta, postquam in Basilica nostra S. Petri in Vaticano de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia ipsa die xxij. currentis Mensis Aprilis, pariter celebrandi facimus potestatem.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac decretis de non cultu editis, caterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu Secretarii dictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congrega-

ANNO

1741.

Et supplicationes a Præsulibus, & Principibus porrectæ.

Beati nomē, Corporis Veneratione, Imaginum ornatus, Officii, & Missarum recitatio conceduntur.

Necnon celebratio solemnium Beatificationis in Urbe, & alibi.

Cum derogationibus opportunis.

Fides transumptis haberi jubetur.

ANNO
1741.

Dat. die 23.
April. 1741.

tionis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsi presentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel offensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxiii. Aprilis MDCCXLI. Pontificatus Nostri Anno I.

D. Cardinalis Passioneus.

XVIII.

Approbantur Decreta a Congregatione Cæremoniali particulari edita pro Archiepiscopis, sive Episcopis, & Præsidibus, Gubernatoribus, ac Vice-Legatis per Ditionem Ecclesiasticam constitutis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Honores ab Antistibus, & Præsulibus invicem deferendi, a Romanis Pontificibus præscripti.

QUOD Apostolus universis Christianis consulebat, ut inter cætera Officia sibi prater exhibenda, honore etiam sese invicem prævenirent, & honorem tamquam debitum, cui deferendus esset honor, redderent; id maxime ab Antistibus, & Præsulibus vicissim inter sese, in mutua tam civilium, quam sacrorum Officiorum exhibitione, præstandum esse intelligentes Romani Pontifices Prædecessores Nostri, per Cæremoniale Episcoporum, juxta uniuscujusque Ordinis, gradus, & dignitatis conditionem, Leges, & Statuta, quibus integerrimè servatis, & unicuique ratio haberetur, & nemini inferretur præjudicium, sapientissimè præscripserunt.

Abusus ea in re oborti.

§. 1. Quoniam autem quosdam abusus in honoribus sibi invicem deferendis inter Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos ex una, & inter Dilectos Filios Provinciarum Status nostri Ecclesiastici Præsides, Gubernatores, Prælatos, & Apostolicos Vice-Legatos ex altera parte, quocumque pacto, ac tempore etiam immemorabili irrepsisse jamdudum, etiam dum in minoribus essemus, noveramus, ut eosdem penitus adimeremus, ne ullus umquam in posterum querelis, ac dissidiis inter utrosque forsitan oborientibus pateat aditus, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, qui Congregationibus Sacrorum Rituum, & Cæremoniarum præpositi sunt, negotium dedimus, ut Leges, & Instituta Cæremonialia pro corrigendis, & auferendis iisdem abusus opportuna, & salutaria conderent.

Quos Pontifex tollere intendit.

§. 2. Hujusmodi verò Leges, & Instituta Cæremonialia ab iisdem Cardinalibus præscripta, & a Nobis inspecta cum probassemus, quò firmitus subsistant, & serventur exactius, tenore presentium, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus, atque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, perpetuò observanda esse statuimus, præcipimus, & mandamus.

Decreta a Congregatione particulari super coedita, approbantur, & confirmantur.

Clausulæ salutare.

§. 3. Decernentes easdem præsentis Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus quibuscumque in contrarium præmissorum quomodolibet facientibus.

Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

Exemplorum fides.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem presentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici

subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsi presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensa.

ANNO
1741.

Dat. die 15.
Maii 1741.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die xv. Maji MDCCXLI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

Leges, & Instituta Cæremonialia edita pro Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus, Prælati, & Apostolicis Vice-Legatis.

DECRETUM.

CUM Sanctissimus Dominus Noster BENEDICTUS Papa XIV. ex Cardinalibus, qui Congregationibus Sacrorum Rituum, & Cæremoniali præpositi sunt, quatuor selegisset, Eminentissimos nempe Rufum Sacri Collegii Decanum, Lercarium, Accorambonum, & de Gentilibus, ut ab eisdem uniforme statureretur Cæremoniale a Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus Prælati, & Vice-Legatis, in suis respectivè Provinciis, vel Civitatibus, Sanctitate Sua prius approbante, posthac perpetuò, & inconcusè observandum; Ipsi Eminentissimi Patres pluribus idcirco præbabit sessionibus, hæc, que sequuntur, mihi peculiaris hujus Congregationis Secretario, Sanctitati Sua referenda demandarunt.

Factaque per me de infra scriptis omnibus Sanctitati Sua relatione, Sanctissimus non tantum ea approbavit, verum etiam pro omnimoda illorum observantia publicari mandavit. Hac die 18. Aprilis 1741.

T. Card. Rufus Episcopus Ostien.
& Veliternus.

Loco ✕ Sigilli.

Ignatius Reali Secretarius.

CAPUT PRIMUM.

Quomodo se gerere debeat Præses, aut Gubernator, seu Vice-Legatus in primo accessu ad suam Provinciam, vel Civitatem: & quid, dum in ea permanebit, erga illarum Antistites.

STATIM ac Præses, vel Gubernator Prælati venerit in Provinciam, vel Civitatem temporali suæ jurisdictioni demandatam, dignorem de sua familia mittet ad Archiepiscopum, sive Episcopum inibi residentem, adventum suum patefaciendo, simulque significando se curaturum quamprimum, ut eum sollemniori, quàm poterit formâ, publicè visitatum adeat.

Officio perhumaniter accepto, non immorabitur Antistes hanc Præsidis, seu Gubernatoris publicam visitationem prævenire, invivens illum privatim amicèque sub noctem, brevioribus indutus vestibus nigri coloris; ac inter eundem, ut quælibet Nuncii forma devictetur, sciscitari dumtaxat curabit, an Domi existat: quo comperto, ascendet ad illum, qui eodem prorsus habitu erit indutus. In discessu respuet omninò Familiarium, atque luminum comitatum, ut privatæ visitationis assumptam methodum non excedat.

Præses autem, vel Gubernator pari sub forma Archiepiscopum, seu Episcopum continuò revisitabit, quamvis paucos post dies de hoc eodem visitationis actu sit ei publicè & sollemniter satisfacturus.

Imminente itaque publicæ visitationis die, Præses, aut Gubernator illam Archiepiscopo, sive Episcopo, mane pro Vespere, & Vespere pro subsequenti mane renuntiabit; & dum ad Episcopale Palatium se transferet, in limine Portæ Familiæ, in summitate verò Scalarum Antistitem ipsum, qui aliquos etiam gradus descendet, obviam habebit. Sicque comiter exceptus ad dexteram ipsius Antistitis in audientie aulam introducetur. Hinc, postquam ambo in æqualibus sedibus

è regione

ANNO
1741.

è regione locatis assidentes, mutuis sese officiorum colloquiis ad libitum recreaverint, discedentem Præsidentem, aut Governatorem, Archiepiscopus, vel Episcopus usque ad finem Scalarum comitabitur; Familiares verò ipsius ad curam usque, non recessuri donec Præsides, seu Governator prorsus abierit.

Præmissis item Nuncio, ut dictum est supra, diutius haud differet Archiepiscopus, sive Episcopus publicam restituere visitationem Præsidi, seu Governatori, qui occurrendo tam per se, quam per Familiares, sedendo, & comitando adamussim ea omnia servabit, quæ idem Archiepiscopus, aut Episcopus in ejus visitatione seculum peregerat.

Quod si, residente jam Præsidente in Provincia, vel Governatore in Civitate, ad eam primò accesserit novus illius Ecclesiæ Antistes; tunc istius erit ante de adventu suo certiore reddere Præsidentem ipsum, vel Governatorem, qui hujusmodi recepto officio, visitabit quantocumque eum, non jam privatè, sed enunciata sub forma publica: & ita ab Archiepiscopo, sive Episcopo subinde revisetur.

Adventibus Natalitii Domini Feriis, Præsides, aut Governator perget primus ad Archiepiscopum, sive Episcopum, ut illas ei faustas felicesque adprecetur: nec praterendum quidquam tunc erit ex iis, quæ de prima publica visitatione dicta sunt. Idemque præstabit Archiepiscopus, seu Episcopus, quando Præsidentem, aut Governatorem hoc ordine vicissim erit prosequutus.

Quamquam superius statutum sit, quod Archiepiscopus aut Episcopus Domi ponere debeat a dextris Præsidentem, seu Governatorem, secus tamen extra Domum servabit; quia semper, & in quocumque tertio loco, cum ipse, tum ceteri Provinciae Antistes, dexteram supra Præsidentem, vel Governatorem retinebunt.

Quæ hætenus pro Præsidentibus, & Governatoribus præscripta fiere, a Vice-Legatis etiam tam erga Archiepiscopum, quam Episcopos non Cardinales; in locis eorum ditioni subjectis erunt omnino adimplenda.

CAPUT SECUNDUM.

Quo habitu induti Archiepiscopi, seu Episcopi, & Præsides, sive Governatores mutuo publicas Visitaciones exequentur.

Quotiescumque Archiepiscopus, vel Episcopus ad Præsidentem, seu Governatorem diverterit, ut eum visitet in forma publica, sive ut in executione pro prima tantum vice Literarum Apostolicarum, Oratorium privatum in Palatio præfatorum Præsulum de novo erigendum approbet; supra talarem vestem capiet Mozzettam cum Rocchetto discooperto. Et Domi eodem utetur habitu, dum accedentem ad se pro enunciatis publicis visitationibus Præsidentem, seu Governatorem, aut Vice-Legatum suscipiet.

Archiepiscopus autem utens Cruce, nullatenus illam ante se deferri permittet in confimilibus actibus.

Talari etiam Veste, Rocchetto, & Mantelletto amictus erit Præsides, sive Governator, vel Vice-Legatus publicè invisens Archiepiscopum, seu Episcopum; & quando eum pro publica visitatione, aliave de causa in publica forma adventientem, excipere debet.

CAPUT TERTIUM.

De accessu Præsidis, aut Governatoris unà cum Archiepiscopo, seu Episcopo Cappa induto, ad Metropolitanam, vel Cathedrali Ecclesiam, pro publicis sollempnibus Functionibus explendis.

Annis sollempnioribus festis diebus recurrentibus, qui in capite primo Libri secundi Cæ-

remonialis Episcoporum enumerantur, videlicet: Nativitatis Domini Nostri JESU CHRISTI, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes, Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, Assumptionis Beate MARIE Virginis, Omnium Sanctorum, Dedicacionis Ecclesiæ Metropolitanæ, vel Cathedralis, Sancti Titularis illarum Ecclesiarum, & Patroni Civitatis, vel Festivitatibus aliis extraordinariis juxta peculiare locorum mores; & circumstantias, pari cum sollempnitate celebrandis; Præsidis, vel Governatoris erit sub horam ab Archiepiscopo, seu Episcopo designatam, & per certum Nuncium ei patefactam, unà cum Magistratu se conferre intra Januam Episcopii. Eo quidem tempore, & nullà prorsus interposità morà Antistitem gradus Scalar descendente adveniet, quem post debita urbanitatis verba vicissim expleta, ipso Magistratu præeunte, usque ad Portam sive Metropolitanam, sive Cathedralis Ecclesiæ comitabitur Præsides, seu Governator, semper ad ejus sinistrum latus incedendo.

Cum ambo in limine præfati ostii steterint, accipiet Archiepiscopus, sive Episcopus aspersorium, & postquam se lustrali aqua munierit, de illa primùm porriget per contactum aspersorii ipsi Præsidi, vel Governatori: sicut ante ingressum cujuscumque alterius Ecclesiæ, aut privati Oratorii pariter cum eo semper faciet: ac deinde Capitulum, Magistratum, & circumstantem Populum asperget.

CAPUT QUARTUM.

De adoracione Augustissimi Sacramenti, atque inde progressu ad Altare majus: ubi de loco, & sella Præsidis, seu Governatoris, aut Vice-Legati: ac de recessu a Metropolitana, vel Cathedrali, Sacris actionibus absolutis.

Archiepiscopus, sive Episcopus, aspersione completa, eo, quo venerat ordine, Eucharisticum Sacramentum in ejus Altari adoratum simul cum Præsidente, vel Governatore progredietur. Intra Cappellam, ubi illud aservari solet, genuflectent ambo: Antistes super ligneo Scabello (quod genuflexorium vocatur) ante Altare accommodato, panno viridi, seu violaceo pro qualitate temporum cooperto; appositis pulvinaribus superius, & inferius. Præsides autem, vel Governator in alio genuflexorio ex latere Evangelii preparato, violacei semper coloris panno, ac pulvinaribus instructo: non in æquali linea, sed per transversum locato; ac tali forma, ut illud Archiepiscopi, sive Episcopi respiciat; Ad Præsidis autem, vel Governatoris dexteram erit Magistratus directo ordine super pulvinaribus tantum genuflexus.

Post debitam Sacramenti venerationem, præstituto jam ordine procedetur ad Altare majus: Parum distans ab eo Archiepiscopus, sive Episcopus, mutuis consalutationibus sese dividet a Præsidente, vel Governatore, qui, dum ille iterum oraturus ad suum faldistorium, ut in eo procumbat, accesserit, petet & ipse Residentiam suam hæc sub forma comparatam.

Prope, & inter Solum Pontificale, ac immobile consuetum scamnum pro Magistratu, constituetur suppedaneum, unicus nempe ligneus gradus, in cujus planitie decens Sedes Cameralis collocabitur. A tergo autem ipsius Sellæ attolletur Postergale non præaltum palmorum septem aut octo, nec latum magis quam sex, quod panno coloris violacei, nulla auri, argenteve textura, sive ornatu distincto contegetur. Ante præfatum sedem congruum insuper apponetur genuflexorium, tapete, & pulvinaribus enunciati violacei coloris non absumiliter stratum, super quo Præsides, aut Governator queat submittere genua. Haud tamen stabilis unquam, fixaque detinebitur inibi hujusmodi Residentia, sed sicut opportunè

ANNO
1741.

ANNO
1741.

apponenda, quoties Præses, vel Gubernator facris erit interfuturus actionibus, ita singulis vicibus illicidè removenda, Functionibus ipsis expeditis.

Quando pro Concionibus commodiùs audiendis, Archiepiscopo, vel Episcopo discedendum erit a sua Pontificali Cathedra fixa, ut propiorum locum è conspectu suggesti comparatum adeat; tunc, si pro ipso Archiepiscopo, seu Episcopo solium cum umbella fuerit ibidem erectum; pariter, & pro eodem Præsede, seu Gubernatore supradescriptum Postergale cum gradu, & sella præstabitur. Si autem Baldachinum nequam fuerit Antistiti exhibitum, tali casu parabitur absque postergali dumtaxat sella, alteri Antistitis prorsus uniformis, ac similis.

Quoniam verò juxta diversas locorum consuetudines contingere potest, ut seorsum ab Archiepiscopo, aut Episcopo, vel ipso etiam astante, Præsides, seu Gubernator, Divinis cum Magistratu interfuturus, ad aliquam Ecclesiam a Cathedrali, seu Metropolitana alienam divertere debeat: in hac etiam erit tunc præfata Residencia pro Præsede, vel Gubernatore comparanda, modò sit in illa pariter erectus, & comparatus Thronus Pontificalis pro Archiepiscopo, sive Episcopo; adeout, non erecto Pontificali Solio, neque Residencia unquam sit attollenda.

Eà tamen uti poterit Præsides, vel Gubernator, quoties alicujus Thesis disceptationi, aut literariis lusibus, consimilibusque publicis actibus, tamquam præcipuus & principalis Patronus, præerit, licet eo tempore nec appositus, nec apponendus unquam sit Thronus pro Archiepiscopo, seu Episcopo.

Post exactas sacras Functiones, quibus unà cum Archiepiscopo, sive Episcopo cappà induto astitit Præsides, vel Gubernator, repetendo augustissimi Sacramenti Altare pro fundendis in gratiarum actionem novis precibus ante illud, quidquid de primo accessu statutum fuit, ad unguem servabitur. Nullatenus tamen in discessu finet Archiepiscopus, seu Episcopus, se a Præsede, vel Gubernatore rursus perducere usque ad januam proprii Palatii, sed ab illo commeatum accipiet in limine ipsius Ecclesiæ.

CAPUT QUINTUM.

De Throno, ac Pace, Præsidi, seu Gubernatori, aut Vice-Legato deferendis: ac insuper de loco eorum, pro accipiendis Candelis, Cineribus, & Palma; nec non de adoratione Crucis Feria sexta in Parasceve.

Circa Thus, & Pacem omnimodè servabitur dispositio Cæremonialis Episcoporum, & Præsides, vel Gubernator, sive Vice-Legatus nunquam erit thurificandus a Presbytero, Archiepiscopo, sive Episcopo Assistente, qui Antistitem ipsum in Vesperis officium facientem, aut iis, vel sollempnibus ab alio celebratis Missis, apud Solium astantem thurificavit: Sed duplici ductu ipsum Præsidentem, seu Gubernatorem, aut Vice-Legatum, post tres Canonicos in eodem Solio assistentiam Archiepiscopo, vel Episcopo exhibentes, atque unà cum eo individuum corpus efformantes, solum debet incensare Minister ille, cui subindè cæteros Canonicos de Choro, licet sacris indutos paramentis, inerit onus thurificandi. Et iste modus, & ordo, quoad locum, & Personam, servabitur in delatione Pacis: Eam etenim Præsides, vel Gubernator, aut Vice-Legatus, recipiet ab eo, qui distributurus mox erit illam enunciatis Canonicis in Choro existentibus.

Candelam in die Purificationis, & Palmam in distributione earum, Præsidi, seu Gubernatori, aut Vice-Legato dabit ipsemet Archiepiscopus, sive Episcopus; statimac, propriam receptam, alteram reddiderit digniori Canonico parato, a quo ipse suam priùs receperat. Præsides autem,

aut Gubernator, seu Vice-Legatus, cum ascenderit ad Archiepiscopum, vel Episcopum, ut ab illo Candelam, seu Palmam accipiat, non genuflectet, sed stans ipsam capiet cum debitis oculis tum illius, tum manus Archiepiscopi, sive Episcopi eam sibi porrigitis.

Stans pariter recipiet Cineres ab Archiepiscopo, vel Episcopo, postquam hic eos imposuerit Canonico in illa die Missam cantaturo.

Feria sexta in Parasceve, non celebrante Episcopo, Præsides, vel Gubernator, aut Vice-Legatus, ad Canonici officium facientis sinistram incedendo, ad adorandam Crucem procedet. Episcopo verò celebrante, ibit immediatè post eum, ante omnes Dignitates, & Canonicos.

CAPUT SEXTUM.

De generali Communione Feria quinta in Cena Domini, quoad habitum, locum, & ritum Præsidis, seu Gubernatoris, vel Vice-Legati.

Quando Præsides, aut Gubernator, vel Vice-Legatus sit in Sacro Presbyteratus, seu Diaconatus ordine constitutus; quia multum decet, & convenit, ut cum aliis eo die communicet; adventante Communionis tempore, Cottam superinduet Rocchetto, cum Stolum sumere, & a Collo, vel ab humero sinistro pendentem etiam habere debeat, Communionem primus omnium accipiet, & manum Archiepiscopi, sive Episcopi ante illam osculabitur.

Si autem neutro fuerit caractere insignitus, cunctorum primus pariter ad communicandum procedet, Rocchetto, & Mantelletto tantummodo indutus.

CAPUT SEPTIMUM.

De mutuis reverentiis inter Ecclesiarum Antistites, & Præsides, sive Gubernatorem, aut Vice-Legatum: deque salutatione Concionatoris erga alterutrum.

Pontificalis salutio regulariter inter sacras actiones in eo consistit, ut manu aperta singulis benedicat: nihilominus, ut a communi cæterorum, Fidelium cœtu, velut filiorum spiritualium Antistiti subiectorum, distinguatur Præsides, sive Gubernator, vel Vice-Legatus: sicut erga Canonicos scrivari jubet Cæremoniale Episcoporum Libro primo Capite decimo octavo; oportebit, ut Archiepiscopus, seu Episcopus capitis inclinatione Præsidentem, vel Gubernatorem, aut Vice-Legatum salutet, quoties ad sedem suam ascendere, seu ab illa descendere incipiet; eique Præsides, sive Gubernator, vel Vice-Legatus cominus bireto deposito asurgens, mutuum rependet salutationem, caput similiter inclinando.

Verum enim verò in hujusmodi consalutationibus exequendis, regula a laudato Episcoporum Cæremoniali eodem in capite designata omninò erit attendenda, videlicet: ut, dignitate gradus minimè attentà, sed præ oculis actionis modo, & commodo dumtaxat posito, reverentia semper fiat primò ei, a quo disceditur, & ultimò ei, ad quem itur; nullo habito respectu quis eorum sit major. Sicque quælibet præminentiarum, & præcedentiarum discrepantia, quæ forsan Canonicos inter, & enunciatis Præsules fuisset unquam exorta, prorsus dirimetur.

Quos quidem reverentiales mutuos actus omittere necesse erit in Matutinis Tenebrarum, per integram Feriam sextam in Parasceve, ac Sabato Sancto, usque ad solemnem Missam exclusivè: Sicut etiam in singulis Mortuorum Officiis, quæ obvenire fortasse poterunt. Consentaneum quippe hoc erit legi, & praxi usque adhuc servatæ, abstinendi in præfatis conventibus etiam a benedictionibus tum sollempnibus, tum privatis, & Cleri inferioris, & Populi circumstantis, ut

ANNO
1741.

ANNO
1741.

potè quæ sunt actus potestatis, & sollempnitatis, luctuosus hisce actionibus repugnantes.

Concionator verò salutationem hujusmodi nunquam præmittet, siue eadem Feriâ sextâ in Parasceve sermonem de Passione, siue de laudibus alicujus Defuncti post mortualem Missam sit facturus: prout in præcitati Cæremonialis Episcoporum Libro secundo, Cap. 11., & 25. super utroque casu decernitur: Et ideò post illam primo loco debitam Episcopo, vel Archiepiscopo, speciatim versùs Præsidentem, seu Gubernatorem, aut Vice-Legatum, reverentiam aliam semper faciet.

CAPUT OCTAVUM.

Præsidi, vel Gubernatori in ingressu variatur locus, quando Episcopus, vel Archiepiscopus fuerit sacris Paraementis indutus.

Quod in superiori capite tertio stabilitum fixumque fuit circa locum Præsidis, seu Gubernatoris, accedentis cum Episcopo, siue Archiepiscopo ad Ecclesiam, & ab Altari augustissimi Sacramenti divergentis ad principem Aram, ut scilicet ad sinistram ipsius Antistitis incederet, est solummodo intelligendum, quando Archiepiscopus, vel Episcopus fuerit solâ Cappâ Pontificali indutus. Nam de cætero, si sacris indumentis exornatus processerit, siue ut Deo sacrificium offerat, siue publicis sollempnibusque supplicationibus cum Pluviali intersit, ibit Præses, aut Gubernator in habitu suo ordinario, hoc est Mantelletto supra Rocchetum, non amplius ad sinistram, sed immediatè post Archiepiscopum, seu Episcopum.

CAPUT NONUM.

De Archiepiscopi, siue Episcopi descensu in Ecclesiam per Scalam interiorè, & privatam Portam.

Si ob aëris intemperiem, aut peragendarum Functionum qualitatem, seu ob aliam quamcumque causam, aptiorem commodioremque judicaret Antistes descensum in Metropolitanam, seu Cathedralè, tam obeundi gratia omnes illas sacras actiones a Cæremoniali circumscriptas, quàm alias ab eo minime definitas, per Scalam interiorè Palatii in ipsammet Ecclesiam porrigentem; Præsidis, aut Gubernatoris tunc erit, præstiturâ sub horâ, unâ cum Magistratu ad eam accedere, & in illa Antistitem jam cappâ indutum descendentem officiosis verbis excipere, ac subindè comitari, prout supra fusiùs explicatum est. Quæ quidem obviatio a solo etiam Magistratu erit explenda, Præside, aut Gubernatore absente.

CAPUT DECIMUM.

Quò accedere debeat Magistratus, ut Archiepiscopo, seu Episcopo inserviat, absente Præside, vel Gubernatore; ac generatim de loco illius in ingressu, adsit vel absit Præses, aut Gubernator.

Magistratus secularis, quotiescumque legitimo impedimento detentus abfuerit Præses, vel Gubernator, non ad ostium Episcopii tantum, sed superius ascendere debet in Aulam, seu Cubiculum ab Archiepiscopo, vel Episcopo ad hoc destinatum: Atque ibi præstolari, ut eum, postquam fuerit opertus Cappâ, progredientem ad Ecclesiam comitetur, & deducat; procedet autem immediatè ante illum, sit quidem præfens, aut absens Gubernator, aut Præses.

Quod si fuerit Archiepiscopus utens Cruce, tunc Magistratus ibit immediatè ante ipsam Crucem. Nullus enim inter eam, & Archiepiscopum incedere debet, cum sit peculiarè ipsius insigne.

CAPUT UNDECIMUM.

Quid si Archiepiscopus, vel Episcopus Cardinalitia præset dignitate?

SI Archiepiscopus, siue Episcopus non Pontificali dumtaxat refulgeat potestate, sed præter hanc Cardinalatus superemineat dignitate, quoties Eminentia Sua erit descensura in Ecclesiam, tempèstivè Præses, aut Gubernator aderit in ejus Aula, seu Cubiculo præsignato, ut in illius obsequiis comitatuque sit, cum progredietur: & tunc præeunte omnino Magistratu, permittet Cardinalis, ipsum Præsidentem, aut Gubernatorem ad sui sinistram incedere.

In limine Ecclesiæ, postquam Cardinalis Episcopus, seu Archiepiscopus lustrali se aqua signaverit, aspersorium tangendum porrigit Præsidi, vel Gubernatori, qui deinde apud augustissimi Sacramenti aram genuflectet super unico tantum pulvinari, quod ei præstabitur in terra post Eminentiam Suam in consueto genuflexorio procumbentem.

Postergali prorsus amoto, Residentia pro ipso Præside, vel Gubernatore apud Altare majus relinqui poterit quoad cætera ornatus genera, prout in capite quarto describitur.

Si audiendi causâ Conciones exegerit commoditas, ut pro Cardinali alius aptetur locus sermocinaturò propinquior: Eminentia Suae præstanda quidem erit prænobilis Sedes supra ligneum gradum tapete contextum, non omisso, ut desuper dependeat Baldachinum. At Præsidi, siue Gubernatori nil aliud, quàm inferior Sella super nudo pavimento, & aliquantulum post illam Cardinalis locata, exhibebitur.

Consuetâ Concionatoris reverentia unicè ad ipsum Cardinalem dirigetur: Quod generatim, & universè ab aliis etiam, sermonem quacumque de causâ habentibus, præsentè Cardinali erit inconcussè adimplendum.

Sacris actionibus expeditis, nisi aliter Archiepiscopo, seu Episcopo Cardinali visum fuerit, & Præses, vel Gubernator, & Laicus Magistratus Eminentiam Suam iterum comitabuntur ad Cameram usque, siue Cubiculum, unde procedentem susceperant.

Providetur Abusibus adversus Jejunii Quadragesimalis observantiam invecis.

XIX.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, & Episcopis universis, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NON ambigimus, Venerabiles Fratres, quin universis Catholicæ Religionis Cultoribus notum sit, a tota per Christianum Orbem Ecclesia inter præcipua Orthodoxæ disciplinæ capita perpetuo adnumeratum retineri Quadragesimale Jejunium; quod olim in Lege, & Prophetis primitus adumbratum, ipsius Domini Nostri Jesu Christi exemplo veluti consecratum, ab Apostolis traditum, a Sacris Canonibus ubique præscriptum, & ab universali Ecclesia ab ipso sui primordio retentum, & observatum est. Hoc mirum, ut veteres tradidere Patres, nobis quotidie peccantibus communis penitentia constituto remedio, per consortium Crucis Christi, nos etiam aliquid in eo, quod ipse propter nos præstitit, agimus; simulque ad recolenda sacratiora Redemptionis nostræ mysteria, quæ per Dominicæ Passionis, ac Resurrectionis memoriam, Quadragesimali potissimum tempore sol-

Jejunii Quadragesimalis origo, utilitas, & scopus.

ANNO
1741.

lemnius celebrantur, purificatis Jejunio corporibus, & animis, dignius paramur. Hoc, veluti nostræ militiæ tessera, ab inimicis Crucis Christi fecerimur, flagella Divinæ ultionis avertimus, & cœlesti præsidio in dies adversus principes tenebrarum munimur. Hoc despectui habito, non contemnendum divinæ gloriæ detrimentum, non leve Catholica Religioni dedecus, nec dubium animabus Christianidelium periculum obortur: nec aliunde populis calamitates, rebusque publicis, & privatis cladem exitiumque importatum esse constat.

Præz con-
suetudines
inter Fide-
les inducæ.

§. 1. Ab hac verò insita inherentique in omnium Catholicorum hominum animis de sacratissima Quadragesima, aliisque diebus jejunio consecratis persuasione, & reverentia, quam aliena, quam discors, quam absona sit hodierna Jejunantium consuetudo, quantum ab ipsa Jejuniorum institutione, & servata semper, ubique, & ab omnibus disciplina quam longissime distet; Vos, Venerabiles Fratres, qui populorum curæ vestra commissorum mores, & usus probe nostis, pro singulari sapientia vestra, præ cæteris clarius intelligitis. Nos sane, quibus in hac sublimi Apostolica procuracionis specula constitutis undique gentium nuntii afferuntur, lacrymis satis deplorare non possumus, augustissimam Quadragesimalis Jejunii observantiam ob nimiam, nullis legitimis urgentibus causis, ubique indiscriminatum dispensandi facilitatem plane sublatam esse; ita ut Orthodoxæ quidem Religionis Cultores merito querantur; hæresum vero Sectatores illudant, & exultent. Perniciosa huic corruptelæ plurimorum insuper licentiam adjunctam esse graviter dolemus; quæ usque adeo invaluit, ut nulla Apostolici Instituti, sacratissimi-que præcepti habita ratione, Jejuniorum tempore, palam, & impune ab iisdem agitentur convivia, & epulæ interdictæ promiscue inferantur.

Excitantur
Episcopi ad
eas evellen-
das.

§. 2. Eapropter, quemadmodum quibus curis, sollicitudinibus, & angoribus urgeamur, cum Fraternitatibus Vestris communicamus; ita facere non possumus, quin pro injuncto Nobis supremo sacrosancti Apostolatus officio, & ardentissimum Fraternitatum Vestrarum zelum ad opportunum hisce malis adhibendum remedium excitemus, & ad congruentes hujusmodi abusibus penitus extirpandis leges præscribendas, meditemur. Interea, Venerabiles Fratres, gaudium, & corona nostra, nobiscum considerantes, nihil Deo acceptius, nihil Pastoralis ministerio nostro dignius, nihil gregibus curæ nostræ commissis utilius, quam ut verbo, & exemplo præcuntes, Christianifideles ad tam salutarem Christianæ pœnitentiæ, & pietatis exercitationem alacrius suscipiendam, constantissime retinendam, & ea, qua instituta sunt, disciplina peragendam vehementius inflammemus; omni opera atque industria studeamus, ut fideles populi in conspectu Dei, per austeriorem Jejuniorum observantiam, tales permaneant, quales in ipso Paschali festo dignum est inveniri.

Dispensatio
nemini con-
cedatur sine
legitima cau-
sa; nec Uni-
versitatibus,
sine urgente
necessitate.

§. 3. Debitum igitur paternæ uniuscujusque vestrum sedulitatis, & caritatis officium jure postulat, ut omnibus notum faciatis, & annuntietis, nemini quidem sine legitima causa, & de utriusque Medici consilio; multitudini verò, veluti populo, aut civitati, aut genti indiscriminatam integræ, nonnisi gravissima, & urgente necessitate, & in casibus per sacra Canonum statuta præscriptis, cum debita Apostolica hujus Sanctæ Sedis reverentia, a Quadragesimali Jejunio dispensationem, toties, quoties opus fuerit, concedendam, nec audacter fidenterque usurpandam, nec superbe, & arroganter ab Ecclesia, sicut alicubi in more positum esse accepimus, esse postulandam.

Unica com-
estio semper
servetur.

§. 4. Gravissimam vero urgentemque necessitatem etiam non est cur Vobis explicemus: No-

lumus tamen Vos ignorare, cum hujusmodi necessitate, & servandam esse potissimum Unicam Comestionem, sicut alias hic Romæ, ac Nos ipsi hoc anno urgentibus causis dispensantes, expresse præscripsimus; & licitas atque interdictas Epulas promiscue minime apponendas esse.

§. 5. Porro quemadmodum de ejusmodi indulgentia tam caute impertienda, si secus fieret, Nos persuasum habemus, districtam supremo Divino Judici redditum iri rationem, ita conscientiam uniuscujusque Vestrum onerandam esse ducimus. Insimul Fraternitates Vestras rogamus, & in Domino exhortantes, obsecramus, ut populos, qui communem omnium Christianidelium pœnitentiam, ac disciplinam servare nequeant, commonere satagatis, ne per alia pietatis opera, ut sua cuique devotio suggeret, peccata sua expiare, & Deo satisfacere negligant; quinimmo sanandis vulneribus, quibus humana infirmitas fauciatur, diligentem adhibere studeant curationem, ut culpas de mundano pulvere contractas, dum casta jejunia decoquere non possunt, pia opera, orationum suffragia, & eleemosyna munera redimant. Interim solatium, & levamen non leve mœrori nostro a Pastoralis vigilantia, & caritate vestra præsolantes, ac certo Nobis pollicentes; Apostolicam benedictionem, cum uberi cœlestium charismatum copia conjunctam, in eosdem populos vestros redundaturam, Vobis, Venerabiles Fratres, peramanter impertimur.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, sive exemplis etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, & adhiberi possit, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die trigesima mensis Maji anno millesimo septingentesimo quadragesimo primo, Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

Innovantur Pœnæ adversus Confessarios, qui pœnitentes ad turpia sollicitant; cum præcepto hujusmodi denunciandi, & reservatione absolutionis quoad Calumniatores. Adimitur præterea Sacerdotibus Sacramento Pœnitentiæ administrandi complicitibus in peccato contra castitatem, cum pœnis &c.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SACRAMENTUM Pœnitentiæ, quam secundam, post naufragium deperditæ gratiæ, tabulam Sancti Patres aptè nuncuparunt, Nos licet immerentes ad universi Domini Gregis curam superna dispositione vocati, omne studium, & Pastoralem sollicitudinem adhibere tenemur, ne quod post amissam Baptismi innocentiam datum est Divina benignitate perflugium, per Dæmonum fraudem, & hominum Dei beneficis perversè utentium malitiam, naufragis, ac miseris peccatoribus luctuosum evadat exitium; & quod in salutem, & curationem Animarum, à Deo, qui dives est in misericordia, institutum est, execrabili scelerum quorundam Sacerdotum improbitate, in earum perniciem, atque interitum vertatur.

§. 1. Dudum quidem à fel. record. Gregorio Papa XV. Prædecessore Nostro per suas literas in forma Brevium sub datum Romæ apud S. Mariam Majorem die xxx. Augusti MDCXXII. Pontificatus sui anno secundo, sapienter provi-

sum

ANNO
1741.Epulæ veti-
tæ, cum li-
citis non ap-
ponantur.Pontifex
onerat con-
scientiâ Epif-
coporum.Dispensatos
moneri ju-
bet, ut alia
pia opera je-
junii loco
substituunt.Præsentium
transumptis
fidem tri-
buit.Dat. die 30.
Maji 1741.

XX.

Exordium à
sine institu-
ti à Deo Pœ-
nitentiæ Sa-
cramenti.Constitutio
Gregor. XV.
contra Con-
fessarios sol-
licitantes ad
turpia.

ANNO
1741.
Declaratio-
nes Congre-
gationis San-
cti Officii.

Proposicio-
nes in hac
materia da-
tate ab Ale-
xandro VII.

Prædicta
omnia con-
firmantur, &
innovantur.

Cum præce-
pto Inqui-
sitoribus, &
Ordinaris
exsequendi
omnia, &
singula in
eisdem con-
tenta.

Confessarii
injuvant
Pœnitenti.

sum fuit contra quoscumque Sacerdotes audien-
dis Confessionibus deputatos, ad turpia, & in-
honestas sollicitantes; Et deinceps successivis tem-
poribus, ad earum literarum interpretationem,
ac declarationem, plura subinde à Congrega-
tione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R.
E. Cardinalium adversus hæreticam pravitatem
generalium Inquisitorum sub die xi. mensis Fe-
bruarii Anno Domini MDCLXI. prodierunt de-
creta, & à rec. mem. Alexandro PP. VII. pari-
ter Prædecesore Nostro in Congregatione Ge-
nerali Sanctæ Romanæ Universalis Inquisitionis
die xxiv. Septembris MDCLXV. coram eo ha-
bita, inter alias ab Evangelica veritate, & San-
ctorum Patrum doctrina alienas, & dissonas pro-
positiones, sexta videlicet, & septima, huc re-
vocandæ, damnatæ, & prohibita fuerunt; Nos
itaque maturè dependentes quanti momenti sit
ad æternam animarum salutem ea ubique exactè
observari, & quanti ad infirmos vives curandas,
& decorem Sanctæ Ecclesiæ Dei retinendum, in-
terfit, ne aliqui Sacerdotes Pœnitentiæ Sacra-
mento nefariè abutentes, Pœnitentibus pro cu-
ratione vulnus, pro pane lapidem, pro pisce
serpentem, pro medicina venenum porrigant,
sed animo secum recoleentes, se à Christo Do-
mino Præsides, & Judices animarum constitutos,
ea sanctitate, quæ sublimitati, ac dignitati mu-
neris convenit, tam venerandum Sacramentum
administrent: Motu proprio, & ex certa scientia,
ac matura deliberatione Nostra, præfatas
litteras hujusmodi, ac omnia, & singula decreta
prædicta ad illarum interpretationem, & de-
clarationem emanata, Apostolica Auctoritate te-
nore præsentium approbamus, & confirmamus,
illisque omnibus, & singulis inviolabilis Aposto-
licæ firmitatis robur adjicimus; Atque etiam,
quatenus opus sit, denuò committimus, & man-
damus omnibus hæreticæ pravitatis Inquisitoribus,
& Locorum Ordinariis omnium Regnorum,
Provinciarum, Civitatum, Dominiorum,
& Locorum universi Orbis Christiani, in suis
respective Diocesis, ut diligenter, omnique
humano respectu postposito, inquirent, & pro-
cedant contra omnes, & singulos Sacerdotes
tam Sæculares, quam Regulares, quomodolibet
exemptos, ac Sedi Apostolicæ immediatè
subjectos, quorumcumque Ordinum, Institutum,
Societatum, & Congregationum, & cu-
juscumque Dignitatis, & Præeminentiæ, aut quo-
vis Privilegio, & Indulto munitos, qui aliquem
Pœnitentem, quacumque persona illa sit, vel
in actu Sacramentalis Confessionis, vel antè, vel
immediatè post Confessionem, vel occasione, aut
prætextu Confessionis, vel etiam extra occasio-
nem Confessionis in Confessionali, sive in alio
loco ad Confessiones audiendas destinato, aut
electo, cum simulatione audiendi ibidem Con-
fessionem, ad inhonestas, & turpia sollicitare, vel
provocare, sive verbis, sive signis, sive nutu-
bus, sive tactu, sive per scripturam, aut tunc,
aut post legendam, tentaverint, aut cum
eis illicitos, & inhonestos sermones, vel tracta-
tus temerario ausu habuerint; Et quos in aliquo
ex hujusmodi nefariis excessibus culpabiles re-
pererint, in eos pro criminum qualitate, & cir-
cumstantiis, severè animadvertant, per condignas
pœnas, juxta memoratam Gregorii Prædecesoris
Nostræ Constitutionem, quam hic de
verbo ad verbum pro inserta haberi volumus:
Dantes etiam, si opus sit, & rursus concedentes
facultatem, ne delictum tam enorme, &
Ecclesiæ Dei injuriosum, remaneat, ob pro-
bationum defectum, impunitum, jam alias in
præfata Constitutione tributam, procedendi cum
Testibus etiam singularibus, dummodò præsump-
tiones, indicia, & alia adminicula concurrant.

§. 2. Meminerint præterea omnes, & singu-
li Sacerdotes ad Confessiones audiendas consti-

tuti, teneri se, ac obligari, suos Pœnitentes,
quos noverint fuisse ab aliis, ut supra, sollici-
tatos, sedulo monere, juxta occurrentium casuum
circumstantias, de obligatione denunciandi
Inquisitoribus, sive Locorum Ordinariis præ-
dictis, Personam, quæ sollicitationem commiserit,
etiam si Sacerdos sit, qui jurisdictione ad ab-
solutioem validè impertiendam careat, aut solli-
citatatio inter Confessarium, & Pœnitentem mu-
tua fuerit, sive sollicitationi Pœnitens consen-
serit, sive consensum minimè præstiterit, vel
longum tempus post ipsam sollicitationem jam
effluerit, aut sollicitatio à Confessario, non
pro se ipso, sed pro alia persona peracta fue-
rit. Caveant insuper diligenter Confessarii, nè
Pœnitentibus, quos noverint jam ab alio solli-
citatatos, sacramentalem absolutioem impertiant,
nisi prius denunciationem prædictam ad effectum
perducentes, delinquentem indicaverint com-
petenti Judici, vel saltem se, cum primùm po-
terunt, delaturos spondeant, ac promittant.

§. 3. Et quoniam improbi quidam homines
reperiuntur, qui vel odio, vel ira, vel alia in-
digna causa commoti, vel aliorum impiis sua-
sionibus, aut promissis, aut blanditiis, aut mi-
nis, aut alio quovis modo incitati, tremendo
Dei judicio posthabito, & Ecclesiæ auctoritate
contempta, innoxios Sacerdotes apud Ecclesi-
asticos Judices falsò sollicitationis insimulant:
Ut igitur tam nefaria audacia, & tam detestabile
facinus metu magnitudinis pœnæ coerceatur,
quacumque persona, quæ execrabili hujusmodi
flagitio se inquinaverit, vel per se ipsam inno-
centes Confessarios impiè calumniando, vel sce-
lestè procurando, ut id ab aliis fiat, à quo-
cumque Sacerdote quovis privilegio, auctoritate,
& dignitate munito, præterquam à Nobis,
Nostrisque Successoribus, nisi in fine vitæ, &
excepto mortis articulo, spe absolutioem obti-
nendæ, quam Nobis, & Successoribus prædictis
reservamus, perpetuò careat.

§. 4. Demùm magnopere cupientes à Sacer-
dotalis Judicii, & Sacri Tribunalis sanctitate
omnem turpitudinis occasionem, & Sacra-
mentorum contemptum, & Ecclesiæ injuriam
longè submovere, & tam exitiosa hujusmodi
mala prorsus eliminare, & quantum in Do-
mino possumus, animarum periculis occurrere,
quas sacrilegi quidam, Demonis potius, quam
Dei Ministri, loco eas per Sacramentum Crea-
tori suo, ac nostro reconciliandi, majori pec-
catorum mole onerantes, in profundum iniqui-
tatis barathrum nefariè submergunt, nonnullorum
Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ
Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliquorum in
Theologia Magistrorum consilio desuper adhi-
bito, accedentibus quoque iteratis plurium Epif-
coporum supplicationibus; hac Nostra in per-
petuum valitura sanctione, quemadmodum à
pluribus Episcopis per Synodales suas Constitu-
tiones jam factum esse noyimus, omnibus, &
singulis Sacerdotibus, tam Sæcularibus, quam
Regularibus cujuscumque Ordinis, ac Dignita-
tis, tametsi alioquin ad Confessiones excipien-
das approbatis, & quovis Privilegio, & Indulto,
etiam speciali expressione, & specialissima
nota, & mentione digno suffultis, Auctoritate
Apostolica, & Nostræ Potestatis plenitudine in-
terdicimus, & prohibemus, ne aliquis eorum,
extra casum extrema necessitatis, nimirum in
ipsis mortis articulo, & deficiente tunc quo-
cumque alio Sacerdote, qui Confessarii munus
obire possit, Confessionem Sacramentalem per-
sonæ complicit in peccato turpi, atque inhonesto,
contra sextum Decalogi Præceptum com-
missio, excipere audeat, sublata propterea illi
ipso jure quacumque auctoritate, & jurisdictione
ad qualemcumque personam ab hujusmodi
culpa absolvendam; adeò quidem, ut absolutio

ANNO
1741.
bus ab aliis
sollicitatis,
ut sollicitan-
tes denun-
ciant.

Denegando
absolutioem
nisi parue-
rint, aut pa-
rere promi-
serint.

Calumniatores
extra
mortis arti-
culum pri-
vantur be-
neficio ab-
solutioem,
quæ Summo
Pontifici re-
servatur.

Providentiâ
Pontificis
ulterius ex-
tenditur.

Admitte Sacerdotibus
facultatem
excipiendi
Confessiones
complicitum
in peccato
turpi, extra
casum extre-
mæ necessi-
tatis.

siquam

ANNO
1741.

Sub poena
nullitatis ab-
solutionis.

Et excom-
municatio-
nis iplo fa-
cto incurren-
da, & Sum-
mo Pontifici
reservata.

Etiā tem-
pore Jubi-
læi &c.

Cum dero-
gationibus
necessariis,
& opportu-
nis.

Dispositio
præsentium
Confessariis
inculcanda.

Earumdem
publicationi
in Urbe fa-
ctæ vis per-
sonalis inti-
mationis,
transumptis
verò fides in
iudicio, &
extra, tri-
bitur.

siquam impertierit, nulla, atque irrita omnino sit, tamquam impertita a Sacerdote, qui jurisdictione, ac facultate ad validè absolvendum necessaria privatus existit, quam ei per præsentem has nostras adimere intendimus; Et nihilominus, si quis Confessarius secus facere ausus fuerit, majoris quoque excommunicationis poenam, à qua absolvi potestatem Nobis solis, Nostrisque Successoribus dumtaxat reservamus, ipso facto incurrat.

§. 5. Declarantes etiam, & decernentes, quod nec etiam in vim cujuscumque Jubilæi, aut etiam Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, aut alterius cujuscumque Indulti, Confessionem dicti complicitis hujusmodi quisquam valeat excipere, eique sacramentalem absolutionem elargiri; cum ad hunc effectum, & in hoc casu, nullus Confessarius, utpotè qui in hujusmodi peccati, & Penitentis genere, jurisdictione, ut præfertur, careat, & absolviendi facultate a Nobis privatus existat, habendus sit pro Confessario legitimo, & approbato. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quæ nuncupantur Cruciatæ Sanctæ, vel Jubilæi Universalis, & plenariæ, necnon quibusvis Ecclesiarum, & Monasteriorum, & Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu proprio, aut aliàs quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, in hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus demum, ac præcipimus, ut omnes Locorum Ordinarii, tam præsentem, quam futuri pro tempore existentes, in approbatione Confessariorum, tam prædictam Constitutionem Gregorii Prædecessoris, quam præsentem hanc Nostram, ab omnibus Sacerdotibus approbandis attentè legi, & accuratè observari curent, moneantque eos in Domino, atque hortentur, ut Sacrum Ministerium ipsorum fidei commissum summa animi innocentia, morum puritate, iudicii integritate peragant, exhibeantque semetipsos, ut Ministros Christi, & Dispensatores Mysteriorum Dei; Memores præterea sint, se locum tenere, ac vices obire Summi, atque æterni Sacerdotis, qui Sanctus, innocens, impollutus, per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, ut emundaret conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi: Sedulo igitur studeant, diligenterque caveant, ne querentibus, & pulsantibus eorum culpa Cælum claudatur; ne deperditæ Oves ad Ovile Dominicum redire properantes, eorum manibus ferarum dentibus dilaniandæ tradantur; ne prodigi Filii egentes, & saucii, ad cœlestem Patrem revertentes, nefaria eorum improbitate, gravioribus peccatorum vulneribus, dum adhuc in via sunt, confodiantur.

§. 7. Ut autem præsentem Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos ille concernunt, perinde arciare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimata fuissent: utque ipsarum præsen-

tium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Nofarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio, quam extrà illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 8. Nulli ergo omnium hominum liceat paginam hanc Nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragésimo primo, Calendis Junii, Pontificatus Nostri Anno I.

X. Sub-Datarius.

Pro D. Card. Passione

Cajetanus Amatius.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

J. B. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die xvij. ejusdem Mensis, & Anni.

Monialibus in Portugallia, & Algarbiorum Monasteriis rigorosam Clausuram professis, & extrà illa degentibus, injungitur reditus ad Clausura, & egressus in posterum prohibetur.

Venerabilibus Fratribus, Antistitibus Regnorum Portugallia, & Algarbiorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM Sacrarum Virginum, quæ se Christo intra claustra dicaverunt, & tam carne, quam mente se Deo voverunt, ut consumment opus suum magno premio destinatum, quo sublimior gloria est, eo major & cura esse debeat; inter præcipuas Apostolicæ nostræ sollicitudinis partes, illam non ultimam reputamus, ut, cæteris inter Apostolicam hanc Sanctam Sedem, & Portugallia, Algarbiorumque Regna jamdiu exortis dissidiis, benedicente Domino, compositis, salutarem quoque nostram, ad majorem Monialium in iisdem Regnis degentium progressum in viâ mandatorum Dei, & vocationis suæ semitâ faciendum, operam conferamus.

§. 1. Quoniam autem, sicut accepimus, quamplurima Moniales variarum Diocesium Regnorum hujusmodi, quæ Regularem in Monasteriis quorumcumque Ordinum rigorosæ, & perfectæ clausuræ emisissent Professionem, variis, & in speciem quæsitis coloribus, & simulationibus, ac præsertim præsentis curandarum infirmitatum causis, non solum è Monasteriis exeunt, nec ad breve tempus, nec ad Civitates, & Oppida, ubi cujuslibet Monialis Monasterium reperitur, divertunt, verum etiam per integrum unius, ac plurium annorum spatium, & in locis à proprio uniuscujusque Monasterio longissimè distitis, moram ducunt: Eapropter fit, quamplurima inde scandala, & abusus incredibiles, ac Regularis perfectionis detrimenta, non sine gravi bonorum hominum offen-

sione,

ANNO
1741.

Sanctio.

Dat. die 1.
Jun. 1741.

XXI.

Exordium à
cura servan-
darum Vir-
ginum Deo
sacrarum.

Abusus inter
Moniales
Regnorum
Portugallia,
& Algarbia
invechi. quo-
ad exitum
extra Clau-
stra.

ANNO
1741.

fiore, oriantur: Conspiciuntur enim nonnullæ earumdem Monialium per Plateam incidere, ad publica Spectacula, & Theatra, Comædias, Tragedias, & Dramata, audiendi, spectandique causâ, convolare, & ad alia loca nullo pacto religiosis Virginibus convenientia pergere; His accedit, quod non religioſa consuetudinis, sed, licentioſa vitæ exemplo, iis, quibuscum in eorundem Domibus commorantur, sint offensionis, & scandalo.

§. 2. Hinc est, quod Nos, non quod, humilitatis nostræ admodum conscii, aliquid ad censuram licentiæ vindicemus, sed quod, ad sollicitudinem magis cauti, plus de Diaboli infestatione timeamus, opportunitatem hinc malis remedium asserre, & quantum cum Domino possumus, debitæ earumdem Sacrarum Virginum custodiæ, decori, atque honestati providere cupientes, motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine vobis omnibus, & singulis, Venerabiles Fratres, injungimus, & mandamus, ut statim ac ad Fraternitates Vestras præsentis nostræ in formâ Brevis literæ, aut earumdem transumpta, sive exempla, etiam typis impressa, & manu alicujus publici Notarii subscripta, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munita pervenerint, illico notum faciatis, & nuntiatis omnibus, & singulis Monialibus Monasteriorum, sive vestrarum respectivè, sive aliarum Diœcesum in uniuscujusque vestrum Diœcesi quacumque auctoritate, facultate, licentiâ, Indultis, ac privilegiis, sive per hanc Sanctam Sedem, sive per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium propositam, sive per Vos ipsos, aut Prædecessores vestros Antistites, sive per ordinarios Nostris, & ejusdem Sanctæ Sedis pro tempore Nuntios quomodolibet concessis, extra claustra suorum Monasteriorum quacumque etiam infirmitatis causâ commorantibus, in virtute sanctæ obedientiæ præcipiatis, ut intra quindecim, aut viginti dies, & non amplius, ab earumdem præsentium nostrarum literarum publicatione, & affixione, ad proprium Monasterium, in quo regularem Professionem emiserunt, redeant, ibique permaneant, aliter ipso facto poenas à Sacris Canonibus contra violantes claustrum Monialium infictas, præter alias vestro arbitrio irrogandas, incurrere, & incurrisse sciant, quibus sane poenis, aliiſque vestro etiam arbitrio imponendis, obnoxios, & ipso facto subiectos esse decernimus, & declaramus omnes, & singulos consilium, auxilium, commodum, aliaque hujusmodi dantes, aut præstantes, ne eadem præsentis suum fortiantur effectum.

§. 3. Caterum, Venerabiles Fratres, rogamus Vos, & in Domino hortamur, ut pro eximia pietate vestrâ, religionis zelo, Ecclesiasticæ disciplinæ amore, & æternâ Sacrarum Virginum salute Fraternitatibus Vestris potissimum credita, statim hæc nostris acceptis, omnia, & singula in ipsis contenta debitæ executioni mandanda curetis, super quibus vestras conscientias oneramus, ac significamus districtam Supremo Divino Judici Jesu Christo Cœlesti Sacrarum Virginum Sponsam reddendam esse rationem. Contendite igitur omni ope, consilio, prudentiâ, & auctoritate vestrâ, Sacerdotale Ministerium vestrum cumulâtè explere; Nos enim omnes opportunas, & necessarias ad ejusmodi effectum facultates, etiam auxilium Brachii Sæcularis, quatenus opus fuerit, invocandi, Apostolica auctoritate earumdem præsentium tenore impertimur.

§. 4. Verum, ne imposterum Indulta exeundi è Monasteriis, & extra Claustra permanen-

di, ob quancumque causam, tantâ facilitatè Monialibus in iisdem Portugalliæ, Algarbiorumque Regnis concedantur, tum Fraternitatibus Vestris, vestrisque successoribus; tum ordinariis ejusdem Apostolicæ Sedis pro tempore isthic Nuntiis, tum denique ipsi Congregationi Cardinalium Episcoporum, & Regularium, quancumque facultatem tribuendi, expediendique Indulta hujusmodi, quacumque auctoritate, potestate, privilegiis, & Indultis, quibus omnibus quoad hanc partem earumdem præsentium tenore derogamus, attributam, omninò inhibemus, & inhibitam esse volumus, & declaramus. Quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die primâ Junii anno millesimo septingentesimo quadagesimo primo, Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passionis.

Mercimonia super elemosynis Missarum vetantur, sub poena Censurarum, quarum absolutio Summo Pontifici reservatur.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Prælatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, & Episcopis universis, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUANTA cura adhibenda sit, ut Sacrosanctum Missæ Sacrificium non solum omni Religionis cultu, ac veneratione celebretur; verum etiam ut a tanti Sacrificii dignitate cujusvis generis mercedis conditiones, pacta, importuna atque illiberales elemosynarum exactiones potius, quam postulationes, aliaque hujusmodi, quæ a simoniaca labe, vel certe a turpi quæstu non longe absunt, e medio tollantur, nemo est ex Catholicæ Fidei cultoribus, qui ignoret.

§. 1. Verum eoque tandem progressa est, sicut non sine ingenti cordis nostri mœrore undique accepimus, nonnullorum, sive Ecclesiasticorum, sive Laicorum Virorum avaritia, quæ est idolorum servitus, ut elemosynas quidem seu stipendia propter Missarum celebrationem, juxta locorum consuetudines, vel Diœcesanarum Synodorum Sanctiones, in subsidium alimentorum uniuscujusque Sacerdotis dumtaxat, pro regionum opportunitatibus præscripta, colligant; Missas vero celebrari curent alibi, ubi elemosyna, seu stipendia, vel consuetudine, vel Synodali lege, pro singulis Missis attributa sunt minoris pretii, quam illic, ubi accipiuntur, darentur.

§. 2. Id quam absolum sit, atque alienum ab ipsa, sive expressa, sive tacita pie offerentium voluntate, omnes plane intelligunt. Nec aliter existimandum est; in illa enim potius Missas esse celebrandas quisque vult, ad quam, religionis, & pietatis stimulis ductus, elemosynas confert, aut in qua quispiam fortasse tumularus est, quam in alia Ecclesia sibi prorsus ignota. Quod sanè, veluti mercaturis faciendis a turpis lucri cupiditate inductum, non solum ab avaritia suspicione, & vitio, verum etiam a furti crimine, unde restitutioni subiacet, haud immune, in causa est, ut bonorum quamplurimi, ad quorum notitiam mercatura hujusmodi venit, graviter offensi, ab elemosynis ad celebrandas Missas amplius offerendis sese abstineant.

ANNO
1741.

gregationi Episcoporum, & Regularium facultate in posterum indulgendi egressus è Monasteriis.

Dat. die 1. Junii, 1741.

XXII.

A Missarum celebratione quælibet aviditatis species arceat.

Abusus in hac materia introducti.

Quibus frustratur offerentium voluntas.

§. 3. Exe-

Præcipitur Ordinariis eorum promissa ad Claustrum revocatio; sub poenis contra violantes Claustrum, ipso facto incurren.

Adhortatio ad eoldem pro præsentium executione.

Cum facultatibus opportunis.

Sublata eisdem, atque etiam Con-

ANNO
1741.
Idem alias a
Summis Pon-
tificibus da-
nati.

Adhortatio
ad Episco-
pos pro ex-
tirpanda avari-
tiae labe.

Injungitur
publicatio
Edictorum
contra illicitos
quæstus.

Cum poena
Excommuni-
cationis a
Laicis. &
suspensionis
a Sacerdoti-
bus, ipso
facto incur-
rent. & Sum-
mo Pontifici
reservate.

Præsentium
transumptis
fidem præ-
stari sanc-
tur.

§. 3. Execrabilem hujusmodi abusum alicubi sensim irrepentem detestantes Romani Pontifices Prædecessores Nostri, de consilio tum Congregationis S. R. E. Cardinalium Universalis Inquisitionis contra hæreticam pravitatem, tum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, decretum voluerunt, nimirum a quolibet Sacerdote, stipendio, seu elemosyna majoris pretii pro celebratione Missæ a quocumque accepta, non posse alteri Sacerdoti Missam hujusmodi celebraturo stipendium, seu elemosynam minoris pretii erogari, etsi eidem Sacerdoti Missam celebranti, & consentienti, se majoris pretii stipendium, seu elemosynam accepisse indicasset.

§. 4. Bapropter Vos, Venerabiles Fratres, in Apostolici Ministerii, & sollicitudinis Nostre partem additos, rogamus, & maximopere in Domino hortamur, ut custodientes vigilias super gregibus vestris, enitami, ne ea pestis amplius pervagetur, sed ut penitus extingatur. Ab avaritia enim, tamquam a radice, mala omnia germinant: quam quidam appetentes, erraverunt a Fide, & inseruerunt se doloribus multis. Avaritia quidem nulla potior contagio, quæ conceptam apud omnes Sacerdotalis dignitatis perfectionisque opinionem magis inficiat evellatque. Avaritia opibus Deum posthabere, ac servire Mammonæ docens, efficit, ut Avari hæreditatem non habeant in Regno Christi, & Dei. Quod si hæc in Laicis hominibus minime toleranda, atque adeo legibus coercenda, quid in Ecclesiasticis viris, qui terrenis rebus nuntium miserunt, qui in sortem Domini vocati, qui Deo mancipati sunt? Quid, quod non per mundana lucra, sed per Altaris ministerium, tam fordide, & cum sanctissimarum legum contemptu, & cum Sacerdotalis characteris dedecore, in avaritiam præcipiti animo rapiuntur? Contendite igitur, Venerabiles Fratres, quibus Christi ovium cura demandata est, non solum ut verbo, & exemplo præeuntes, Christi fidei bonus odor in omni loco, unde populi vestigia vestra sequantur; verum etiam ut Ecclesiasticos primum, deinde Laicos viros ab infectis vitiorum pascuis averte, per viam mandatorum Dei ad Cælestem Ovile currere doceatis.

§. 5. Quoniam autem ita comparatum est, ut præsentis poenæ metu salutaribus monitis facilius obtemperetur; per Edictum in vestris Diocæsi-bus proponendum affigendumque, universis notum facite, quemcumque qui elemosynas, seu stipendia majoris pretii pro Missis celebrandis, quemadmodum locorum consuetudines, vel Synodalia Statuta exigunt, colligens, Missas, retenta sibi parte earundem elemosynarum, seu stipendiorum acceptorum, sive ibidem, sive alibi, ubi pro Missis celebrandis minora stipendia, seu elemosynæ tribuuntur, celebrari fecerit, Laicum quidem, seu Sæcularem, præter alias arbitrio vestro irrogandas poenas, Excommunicationis poenam, Clericum vero, sive quemcumque Sacerdotem, poenam Suspensionis ipso facto incurere; à quibus nullus per alium, quam per Nos ipsos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit. Fore autem in Domino confidimus, ut unusquisque memor conditionis suæ, posthac bene consultum velit animæ suæ, nec tam salutares leges censuræque Ecclesiasticas parvipendat. Interea Fraternitatis vestris Apostolicam Benedictionem, in populos etiam curæ vestre commissos redundaturam, peramanter impertimur.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, sive exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis,

& Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxx. mensis Junii, anno millesimo septingentesimo quadragésimo primo, Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

De eodem Argumento Breve encyclicum ad Episcopos Provinciæ Pedemontanæ.

Venerabili Fratri, Archiepiscopo Taurinensi

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Pro eximia tua pietate observantiaque, quam canonica disciplina præstare debes, Venerabilis Frater, quem pastoralis creditarum Tibi impensâ commendat, plane non dubitamus, quin permolestum quoque Fraternitati Tuæ accidat, quod Nos per alias Nostras in simili forma Brevis literas ad universos Catholici Orbis Antistites, hæc ipsa die datæ, ac typis impressas, Tibique cum hæc infimul reddendas, non sine effusis lacrymis communicamus. Etsi autem detestabilem in Missarum celebratione mercaturam, de qua tantopere querimur, alibi etiam fieri accepissimus, non ea tamen, nec tanta cum turpis lucri aviditate exerceri novaramus, quanta a nonnullis Pedemontii Ecclesiasticis, & Laicis viris frequentari recentibus nuntiis certiores facti fuimus, ut salutare, ad tam fordidæ negotiationis, & criminis notam a Diocæsi-bus Pedemontii penitus delendam, remedium adhibere satageremus. Verum Nos, ne opinionem, quam omnes de Ecclesiastica disciplinæ decore, & observantia in Pedemontii Diocæsi-bus vigente habent, minuire videremur, & ut debitis Apostolica sollicitudinis officii faceremus satis, id scribendi inivimus consilium.

§. 1. Itaque quemadmodum facile hinc perspicias, Venerabilis Frater, non obscurum hæc in re peculiaris nostræ erga unumquemque Pedemontii Antistitem caritatis testimonium, ita vehementer enitaris oportet, ut omnem tam pro negotii gravitate, quam pro nostræ providentiæ ratione operam colloques, ut de contagione mercaturæ hujusmodi penitus extincta Tecum gratulemur.

§. 2. Verum si malorum hominum pervicacia tanta fuerit, ut, poenis per easdem literas nostras irrogandis arroganter despectis, ad eam confringendam Brachii sæcularis auxilio Tibi opus sit, illud invocare ne omittas, minime dubitans, quin libentius quam optas, Tibi præsto sit.

§. 3. Tanta namque est carissimi in Christo Filii Nostri Caroli Emanuelis Sardinie Regis Illustri in Nos, & Apostolicam hanc Sanctam Sedem observantia sapissime rebus ipsis probata, ut majora in dies Regiæ, non solum erga Nos ipsos, sed etiam erga Fraternitatem Tuam pietatis, & pro Ecclesiastica disciplina zeli, ac patrocini argumenta Nobis certo polliceamur. Interea Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxx. Junii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

D. Cardinalis Passioneus.

Confirmatur

ANNO
1741.

Dat. die 30.
Junii 1741.

XXIII.

Abusus super
Missarum ce-
lemosynas
in Diocesi-
bus Pedemô-
ntii tunc tem-
poris vigen-
tes.

Episcoporum
zelus excita-
tur, ad eos
evellendos.

Implorato
etiam auxi-
lio brachii
sæcularis.

Commenda-
tur Religio
Seren. Sardi-
niæ Regis.

Dat. die 30.
Junii 1741.

XXIV.

Confirmatur Militia S. Januarii Episcopi, & Martyris a Carolo Rege utriusque Siciliae erecta, ejusque Officialibus, & Militibus plura Indulgentia, & Privilegia conceduntur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

ROMANA Ecclesiae benignitas spirituales gratias, & favores liberaliter impertire solet Catholicis Principibus, quorum eximia devotio, fideique sinceritas, & praecleara Majorum virtutum merita in ejus conspectu clarere noscuntur, & piis eorum votis annuens, quae ad augendum Divinum Cultum, fovendamque Christianorum pietatem laudabiliter ab eis instituta sunt, Apostolicae confirmationis praesidio munire non recusat, prout in Domino conspiciet salubriter expedire.

Militia S. Januarii a Rege utriusque Siciliae erecta.

§. 1. Nuper quidem exposuit Nobis Dilectus Filius Noster Trojanus Tit. S. Caeciliae S. R. E. Cardinalis de Aquaviva nuncupatus nomine Charissimi in Christo Filii Nostri Caroli Siciliae, & Hierusalem, & Terrae citra Pharus Regis Illustris, & Infantis Hispaniarum, quod ipse Carolus postquam de praefato Regno ex gratia, & liberalitate Sedis Apostolicae a Sede praedicta meruit investiri, atque ea, quae ad ejusdem Regni felix regimen, ac firmum praesidium conducerent, providè disposuit, volens religionem suam, ac pietatem erga Deum, per quem Reges regnant, & legum Conditores iusta decernunt, & piam animi devotionem erga gloriosum Martyrem, & Episcopum Januariarum Neapolitanae Civitatis, & totius Regni Patronum, illustri actu omnibus testatam facere, necnon aliquod praecipuum habere, unde gratis, acceptisque personis, optimè de se, ac Regno meritis, Regiae voluntatis testimonium posset provenire, ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei, ad Catholicam Religionis propagationem, & defensionem, ac Christianae pietatis augmentum unam laudabilem Confraternitatem, seu Societatem Nobilium Militum, ad instar alterius celeberrimae Societatis, seu Militiae Velleris aurei nuncupatae, pro sexaginta Fratibus, seu Militibus, vel etiam pro quocumque majori, vel minori eorundem numero, prout Primati ejusdem Societatis magis placuerit, una cum Cancellario, Thesaurario, Secretario, & Cereemoniarum Magistro, quorum Caput, & Primas Ipse, & qui in dicto Regno Siciliae ei legitime succederet, esse deberet, sub titulo, seu invocatione, & patrocinio ejusdem S. Januarii Episcopi, & Martyris, quibusdam praescriptis Regulis, ac Capitulis, instituit: Ut verò praefatae Societati ab Eo, ut praefertur, instituta spiritualium gratiarum dona, honor, firmitas, & decus valeant accedere, Nobis pro parte dicti Regis Caroli humiliter supplicavit, ut Apostolicis gratis, & favoribus eam prosequi, & de Nostra benignitate pro praedicta Societate, seu Militia majori stabilitate, ac spirituali directione, conservatione, decore, & ornamento opportunè providere dignemur.

Militum numerus, & Officialium munera.

§. 2. Nos igitur, qui eundem Carolum Regem speciali dilectionis affectu ex visceribus charitatis prosequimur, & ejus commendabile institutum promovere in Domino desideramus, hujusmodi supplicationibus inclinati praenominatam Societatem, seu Militiam sub invocatione, & protectione S. Januarii Episcopi, & Martyris, cum quibusdam laudabilibus Regulis, Ordinationibus, & Statutis erectam, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum

Confirmatio Summi Pontificis.

S. R. E. Cardinalium consilio, auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, & perpetua, ac inviolabilis firmitatis robur adjicimus.

§. 3. Praeterea eundem Carolum Regem, & dictam Societatem, seu Militiam specialibus gratis, & favoribus prosequi volentes, Primati, Cancellario, Thesaurario, Secretario, & Cereemoniarum Magistro Societatis, seu Militiae hujusmodi nunc, & pro tempore existentibus, & praeterea sexaginta Confratribus, vel etiam majori eorum numero, dummodo tamen numerum centum Fratrum, seu Militum, comprehensis etiam dictis Officialibus non excedant, auctoritate praedicta concedimus, & impartimur, ut Cancellarius ipsius Societatis pro tempore existens in Episcopali, seu Archiepiscopali dignitate, prout in Statutis ejusdem Societatis continetur, constitutus, seu Presbyter ad audiendas confessiones idoneus, per ipsum tamen Cancellarium ad hoc deputandus, vel per ipsos Confratres, eosdemque Officiales extra fines dicti Regni utriusque Siciliae commorantes, ex approbatis tamen a Locorum Ordinariis eligendus, ipsos, & eorum singulos ab omnibus, & singulis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure quavis occasione, vel causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Apostolicae Sedi qualitercumque reservatis, (non tamen de reservatis Locorum Ordinariis) de quibus ore confessi, & corde contriti fuerint: de reservatis autem qualitercumque Sedi Apostolicae semel in vita, & in mortis articulo, etiam si mors secuta non fuerit; de aliis verò eidem Sedi non reservatis, quoties opus fuerit, in Foro conscientiae dumtaxat absolvere, ac eis, & eorum cuilibet pro commissis debitam absolutionem impendere, & poenitentiam salutarem injungere; necnon vota per eos pro tempore emissa (ultramarino, Visitationis Luminum BB. Apostolorum Petri, & Pauli, ac S. Jacobi in Compostella, necnon castitatis, & Religionis Votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare; necnon in mortis articulo, etiam si mors non subsequatur, plenariam omnium peccatorum suorum remissionem, & indulgentiam, & Apostolicam Nostram benedictionem, per se ipsum, vel per alium quemcumque idoneum Sacerdotem per singulos Fratres eligendum, impendere possit, ac valeat.

§. 4. Insuper ut liceat eidem Primati, Officialibus, Confratribus Societatis, seu Militiae praedictae in privatis domorum suae habitationis in quacumque Civitate, ejusque Diocesi existentibus Oratoriis ad hoc decenter muro extructis, & ornatis, seu extruendis, & ordinandis, ab omnibus domesticis usibus liberis, per Ordinarium Locum prius visitandis, & approbandis, ac de ipsius Ordinarii licentia, unam Missam pro unoquoque die, dummodo in iisdem diebus celebrandi licentia, quae adhuc duret, alteri concessa non fuerit, per quemcumque Sacerdotem ab eodem Ordinario approbatum, saecularem, seu de Superiorum suorum licentia Regularem, sine tamen quorumcumque jurium Parochialium praesidio, ac Paschatis, Resurrectionis, Pentecostis, & Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, aliisque solemnioribus anni Festis diebus exceptis, in sua, ac familia, & in hospitum Nobilium suorum praesentia, etiam per unam horam ante auroram, & eidem per horam post meridiem, si aliqua urgente necessitate detenti fuerint, celebrari facere; necnon, si forsan ad Loca, & Terras Ecclesiastico interdicto, tam Ordinaria, quam Apostolica aucto-

Conceditur Cancellario facultas absolvendi, vel Confessarium deputandi.

Eligendi verò Militibus extra Regnum exten.

Pro absolutione a censuris, & peccatis S. Sedi reservatis, semel in vita, & in morte.

Et pro commutatione Votorum.

Et concessione Indulgentiarum in articulo mortis.

Eisdem conceditur Oratorium domesticum.

Cum facultate celebrari faciendi una hora ante Auroram, & post meridiem.

Et tempore Interdicti, clausis januis &c.

Et recipiendi Sacramenta durante Interdicto.

Indulgentia Plenaria in diebus Feltis in honorem S. Januarii.

Indulgentie Stationales.

Indultum vescendi lacticiis in Quadragesima, ac etiam caribus, cum opus fuerit.

Derogatur contrariis.

ritate suppositas, eos declinare contigerit, dummodo causam non dederint huiusmodi interdicto, nec eis specialiter interdictum sit, & fecerint quantum in eis fuerit, ut in iis, propter quæ interdictum ipsum dicta auctoritate Apostolica pro tempore appositum fuerit, paritio fiat, & ea executioni debitæ demandentur, ac per eos non steterit, quò minus pareatur, per quemcumque Sacerdotem ab Ordinario approbatum, in sua, & cuiuslibet ipsorum Familiarium, Domesticorum, Parentum, Consanguineorum pro tempore existentium presentia, Missas, & alia Divina Officia in dictorum Locorum, & Terrarum Ecclesiis, submissa voce, clausis januis, & non pulsatis Campanis, ac excommunicatis, & interdictis exclusis, celebrari facere, illaque audire, & eis interesse, necnon tempore Interdicti huiusmodi Sacram Eucharistiam, & cetera Sacramenta recipere, ipsisque dicto tempore decedentibus, eorum corpora Ecclesiastica Sepultura, sine tamen funerali pompa, tradi possint, salvis iuribus Parochialium Ecclesiarum.

§. 5. Singulis autem anni diebus, & per eorum octavas, quibus eiusdem Beati Martyris Januarii memoria recolitur, & festum celebrari solet, nempe primo Sabbato mensis Maji, die decimasexta Decembris, omnibus & singulis Confratribus, seu Militibus, & Officialibus Societatis, seu Militiæ prædictæ ubicumque existentibus, verè poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam Ecclesiam devotè visitaverint, & pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, de Omnipotentis Dei misericordia, & BB. Apostolorum ejus Petri, & Pauli auctoritate confisi, misericorditer in Domino concedimus: Quodque unam, vel duas Ecclesias, seu duo vel tria Altaria unius, vel diversarum, in partibus, ubi singulos eorum pro tempore residere contigerit, per eos, & eorum quemlibet eligendas, seu eligenda, quadragesimalibus, & aliis diebus Stationum Ecclesiarum Urbis, & extra muros ejus, devotè visitando, omnes & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones etiam plenarias consequantur, quas consequerentur, si eisdem temporibus, & diebus Stationum, Basilicas, & alias Ecclesias Urbis, & extra ejus muros ad id deputatas personaliter visitarent.

§. 6. Et demum tam quadragesimalibus, quam aliis anni temporibus, & diebus, quibus esus carnis, ovorum, casei, butyri, & aliorum lacticiorum est prohibitus, eisdem ovis, caseo, butyro, & aliis lacticiis, ac etiam, si necessitas, vel infirma corporis valetudo, ac alia quæcumque indigentia exegerit, carnis, de utriusque Medici consilio, exceptis tamen diebus Majoris hebdomadæ, die Cinerum, seu feria quarta in capite jejunii, Vigiliis Natalis Christi Domini, Pentecostes, BB. Apostolorum Petri, & Pauli, Assumptionis B. Mariæ Virginis, & quatuor temporum, uti, & vesci, servata tamen lege jejunii per unicam comestionem, aliisque contentis in nostris Literis novissime emanatis, sub Datum Romæ die 30. Maji 1741. quibus nullatenus per has presentes intendimus derogare, liberè, & licitè valeant, Apostolica Auctoritate prædicta eorundem tenore presentium de speciali gratia concedimus, & indulgemus.

§. 7. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, statutaris, & consuetudinibus, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, ac quibusvis suspensionibus, seu limitationibus similium remissionum, & facultatum per Nos, & Sedem præ-

dictam quomodolibet factis, & faciendis, quibus quoad præmissa, illis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem (ne, quod absit, propter huiusmodi concessionem, & remissionem, Confratres, ac alii prædicti reddantur procliviores ad illicita in posterum committenda) quod si a sinceritate fidei, unitate Romanæ Ecclesiæ, ac obedientia, & devotione Nostra, vel Successorum Nostrorum canonicè intrantium huiusmodi destiterint, aut ex confidentia ejusdem concessionis, vel remissionis aliqua commiserint, concessio, & remissio prædicta, ac quoad illos presentes literæ eis nullatenus suffragentur.

§. 9. Cæterum, quia difficile foret præsentibus nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu tamen Notarii publici subscriptis, & Cancellarii ejus Societatis, seu Militiæ sigillo munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ decreti, confirmationis, concessionis, indulti, constitutionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadragesimo primo, pridie Kal. Julii, Pontificatus Nostræ Anno Primo.

D. Card. Passioneus.

X. Sub-Darius.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

A. S. Sisti.

Loco * Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

Jurisdicção in Ægyptios aliosque Ritus Cophtici ad Ecclesiam Catholicam conversos, quibuscumque sint Diæcesis, tribuitur Episcopo Hierosolymitano ejusdem Ritus.

Venerabili Fratri, Athanasio Episcopo Hierosolymitano Ritus Cophtiorum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUEMADMODUM ingenti latitia exultat cor nostrum, cum ad veram Catholicæ Fidei, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, cujus universalis procuratori per immensam Divinæ Bonitatis abundantiam plane immerentes præfecti fuimus, cognitionem, finem, & obedientiam, ejuratis hæresum, ac schismatum erroribus, Animas pretioso Jesu Christi Domini Nostræ sanguine redemptas convolare accipimus; ita non minori sollicitudine, ac dolore afficimur, cum intelligimus tot Christifideles ad ejusdem Romanæ Ecclesiæ amplexibus longe distractos, & in sinceritate Fidei Orthodoxæ Deo famulari cupientes, veluti Oves sine Pastore errare, & veluti parvulos cælestem panem petere, nec esse, qui ipsis frangat. Benedictus Deus, & Pater Domini Nostræ Jesu Christi Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur Nos in omni tribulatione nostra, ut possimus & ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt.

§. 1. Cum itaque quamplurimi Ritus Cophtici Fideles, tam sæculares, quam Ecclesiastici, paucis ab hinc annis, veritatis lumine illustrati,

Rebelles Fidei, & S. Sedis, Privilegiis Privantur.

Exemplorum Fides.

Sanctio.

Data die 30. Junii 1741.

XXV.

Pontificis gaudium in conversione hæreticorum, & schismaticorum.

Et cura de ipsorum regimine, & gubernatione.

Cophti ad Catholicam Fidem conversi Pastoribus destituuntur.

qui

qui sub Antifitibus five hæresis labe infectis, five in schismatis pertinacia obstinatis, per vastissimas inferioris superiorique Ægypti regiones reperiuntur, non habeant Catholicum Antifitem, a quo in iis, quæ ad Deum sunt, & ad æternam suarum Animarum salutem in Orthodoxæ Fidei unione procurandam conducunt, saluberrime insistantur, opportune confirmetur, & sapienter regantur.

§. 2. Eapropter de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum consilio, Te, Venerabilis Frater, quem, sicut iustus Noë ab aquarum inundatione, & Lot a Sodomis erepti fuerunt, ita ab aliorum Nationis tuæ Antifitum erroribus immunem, ac liberum esse in Domino gratulamur, super omnibus, & singulis Christianis Ritus Coptici, tam in superiori inferiorique Ægypto, quam alibi commorantibus Præsulem, ad nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, & quousque Pastorum Princeps Jesus Christus alios animarum Pastores tui similes ad ovile suum ibidem regendum dare dignetur, Apostolica auctoritate Nostra, quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus, constituimus.

§. 3. Jurisdictionem verò super iisdem Christianis fidelibus a Te exerceri volumus, & mandamus cum iis omnibus facultatibus, quas tam ab ipsis Cardinalibus Congregationis Propagandæ Fidei, quam a Cardinalibus in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus præscriptas accepisti.

§. 4. Enterè igitur, Venerabilis Frater, Sacerdotale ministerium tuum ea, qua decet, sollicitudine, pietate, fortitudine, caritate, & orthodoxæ Fidei zelo adimplere, certa bonum certamen, ut coronam legitime certantibus in Cælo propositam consequi merearis; ad cuius auspiciam, & pignus, Fratritati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impercimus.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Augusti 1741. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Pontifex, de Consilio &c. eorum curam interim demandat Episcopo Hierosolymitano ejusdem Ritus, quem laudibus prosequitur.

Cum facultatibus specialiter ipsi significantibus.

Adhortatio ad eundem Episcopum.

Data die 4. Aug. 1741.

XXVI. Residentia in propriis Diocæsiibus Episcopis Hiberniæ inculcatur.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis Regni Hiberniæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Pontifex refert, & improbat negligentiam Episcoporum non residentium.

GRAVE, & permolestum Nobis accidit compertum habere, nonnullos Hiberniæ Episcopos adeo muneris sui, & animarum curæ sibi commissarum esse oblitos, ut alter, ex quo jampridem Episcopale regimen suscepit, nunquam hæcenus in Diocæsi resederit, alter, tractato vix cum ovibus suis mense, Angliam, deinde Galliam, Belgium, Germaniamque peragravit, nonnulli verò semel in anno æstivo tempore, paucis quidem diebus, quasi relaxandi animi causa, ad Ecclesiam sibi traditam accedere consueverint. Hoc autem quanto Nos dolore confecerit, verbis explicare satis non possumus. Quid enim aliud ex tam absurda Episcoporum absentia cogitare possumus, nisi certam Populorum calamitatem, æternamque animarum perniciem? Experientia quippe didicimus, & oculis propè Nostri vidimus in ipsa Italia Ecclesiasticam disciplinam, pietatem, & mores in deterius ire, si quando Episcopum à Sede sua diutius abesse contigerit; quamquam in Italia non desint & Parochi vigilantes, &

Ecclesiastici plurimi docti, ac probi tam sæculares, quam Regulares, imò & Vicarius probitate vitæ, scientia, usque Ecclesiasticarum rerum valdè peritus, qui absentis Episcopi partes pro viribus expleat. Quid verò sperandum, aut quid mali non metuendum, ubi summa Ecclesiasticorum paucitas, ubi Catholici inter Heterodoxos versari debent, & ab ipsis Magistratibus sæpè Religionis causa vexari solent?

§. 1. Non est autem, cur Nos in præsens novas leges, aut pœnas, ad coercendam ejusmodi licentiam, statuamus; cum dubitare minime possumus, Vos non ignorare, quam graviter, stricteque per Sacros Canones, Apostolicasque Constitutiones, tum maxime per Concilium Tridentinum Episcopis injungatur in Ecclesiis suis residere, & Oves sibi creditas nullo unquam tempore extra summam necessitatem deserere. Quæ de re etiam nomine Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum nonnullos ex Vobis admonitos fuisse certò scimus. Cui sanè residendi debito satis nequaquam faciunt, qui per alium à se substitutum, seu Vicarium, Ecclesiam regunt, nisi fortè ad breve tempus, & gravi de causa id fieret.

§. 2. Neque verò opus esse censemus, Viros doctos, & sacrarum literarum apprime callentes, quales Vos estis, docere de differentia residentium, quam materialem, & formalem vocant. Quis enim Vestrum, Venerabiles Fratres, ignorat, tunc Episcopum materiali modo in Ecclesia sua residere, cum neque Verbum Dei voce, & exemplo disseminat, neque à semita justitiæ desectentes revocat, neque præcitantibus opem, & auxilium defert, neque demum adversus Lupos rapaces, qui in vestimentis ovium sæpè intrant ovile, ut rapiant, & mactent, sedulo invigilat, fortiterque se opponit? In qua sanè vigilantia, ac Pastoralis sollicitudine potissimum sita est vera, & formalis residendi ratio. Alloquimur profectò Viros Theologos, humanarum, Divinarumque rerum scientissimos, qui probe intelligitis, curam, & salutem animarum opus esse Divinum, & onus Angelicis, ut ajunt, humeris formidandum, Oves Dominicas pascere: quarum de manibus vestris sanguinem Summus Pastor aliquando requirit, si quæ fortè vitio, aut negligentia vestra perierit. Neque enim se quisquam excusatione tuebitur, quod illa se inficio, aut absente, substituti alicujus, aut Vicarii oscitantia aberraverint. Unicuique enim vestrum singulatim ab Oraculo Divino districte denunciatur: Attendite Vobis, & universo gregi, in quo Vos Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. Vobis igitur, non alteri, pascendi oves præceptum datum est: Vobismet ipsis spiritualis animarum salus innititur, & Vos illam suscepistis, de ipsis rationem reddituri. Proinde Vobis non immeritò tribuetur inopia Verbi Dei, Sacramentorum neglectus, corruptela morum, & omnis eorum, qui ignorant, & errant, miseranda perniciës.

§. 3. Nos itaque hæc omnia non sine lacrymis considerantes, hortamur Vos, & per amatissima Jesu Christi viscera, cujus vices in terris, licet immerentes, gerimus, obsecramus, ut animarum vestrarum non minus, quam earum, quæ Fidei vestræ traditæ sunt, miseratione moti, malis hisce tempestivè occurratis; habentes præ oculis judicium illud durissimum, quod Princeps Pastorum faciet iis, qui Ecclesiæ præsent, & Populum suum salvum non faciunt. Ponite Vobis ante oculos clarissima, & quidem domestica tot Sanctorum Episcoporum exempla, qui charitate pleni, & de animarum salute, ultra quam dici possit, solliciti, Hiberniam Catholica fidei zelo illustrarunt, eamque pietate, & religione florentissimam effecerant.

§. 4. Memoria recolite Sanctum Patritium,

Ecclesiasticas leges super residentia innuit.

Quæ sit residentia materialis, & formalis.

Muneris Episcopalis gravitas, & periculum.

Adhortatio ad Episcopos ab exemplis Prædecessorum.

De S. Patritio.

ANNO
1741.

Hiberniæ Apostolum nuncupatum; quem Sanctus Cælestinus Prædecessor Noster ad Vos misit: cuius Apostolica Legationis, & prædicationis uberrimus fructus exitit, ut Hibernia antea Idolorum cultrix; mox Sanctorum Insula diceretur, & esset.

De S. Malachia Archiepiscopo Armachano.

§. 5. Recolite Sanctum Malachiam Archiepiscopum Armachanum, & Legatum Apostolicum per universam Hiberniam ab Innocentio II. Prædecessore Nostro constitutum, cuius ingens animarum studium à Sancto Bernardo quasi coloribus expressum legimus: *Sicut Pastor intrepidus, omnimodis argumentosus, quomodo faceret oves de lupis, monere communiter, secreto arguere, flere per singulos, nunc asperè, nunc leniter convenire, prout cuique expedire videbat. . . . Circumiens Civitatem, perquirebat anhelus, quem Christo acquireret. Sed & foris rura, & oppida nihilominus sæpius percurrerat; ibat, & erogabat vel ingratissimis tritici mensuram, nec vehebatur equo, sed pedes ibat, & in hoc se Virum Apostolicum probans: hæc S. Bernardus.*

De S. Laurentio Archiepiscopo Dublinensi.

§. 6. Sed & sinceriora percurrere S. Laurentii Archiepiscopi Dublinensis acta, quem Regio sanguine ortum, Legatum Apostolicum in Hiberniam Alexander III. Prædecessor Noster in Concilio Lateranensi III. selegit, eique postea Honorius III. pariter Prædecessor Noster solemniter ritu Sanctorum honores decrevit; atque inde facile intelligetis, quæ, quantaque pro grege suo Vir Apostolicus fecerit, atque pertulerit.

De aliis Sanctis Hiberniæ.

§. 7. Quod si recensere voluerimus Sanctissimos Viros, Columbanum, Kilianum, Virgilium, Rumoldum, Gallum, aliosque plures, qui ex Hibernia in alias Provincias Catholicam fidem invexerunt, aut illam per martyrium effuso sanguine collustrarunt, plus nimio epistolæ modum excederemus. Satis sit eos breviter indicasse, quò facilius in memoriam revocetis, quæ fuerit majorum vestrorum religio, ac pietas, quæ, quantaque dignitatis Episcopalis sollicitudo, quæ quidem illos gloriosos, ac beatos effecit. Horum sane vestigiis ut Vos, quantum fieri potest, insistatis, iterum in Domino rogamus, & obtestamur.

Invalidis suadet, ut Coadjutores petant.

§. 8. Confidimus autem plurimum, ut Vos, non tam paternæ hujus admonitionis officio, quam conscientia vestra stimulis excitati, in Diocesis vestris in posterum resideatis, & gravissimum pacendi oves debitum serio, accurateque persolvatis. Quod si vestrum quispiam, vel ratione provectoris ætatis, aut agræ valetudinis impedimento, se Pastoralis muneris revera imparem sentiat, is Coadjutorem sibi dari à Nobis petat, Nobisque simul indicet, quem ipse idoneum ad illud munus fore judicaverit: Nam statim ac erimus de ejus probitate, doctrina, aliisque ad Episcopatum necessariis satis instructi, Coadjutorem haberi indulgebimus. Apostolicam interim Benedictionem Nostram paterno affectu Vobis impertimur.

Dat. die 15. Aug. 1741.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 15. Aug. 1741. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXVII.

Declaratur Unicam comeestionem diebus Jejunii ab omnibus servandam esse, etiam ab iis, quibus ob peculiare causas permittitur usus carni, ovorum &c.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, & Episcopis universis, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Litteræ Apostolicæ pro observantia

IN suprema Universalis Ecclesiæ procuratorum, meritis licet imparibus, per ineffabilem

Divinæ bonitatis abundantiam, ut Orthodoxæ Fidei assertores, sic etiam Ecclesiastica disciplina custodes, ac vindices constituti; Quadragesimale præsertim Jejunium, quod inter præcipua orthodoxæ disciplina capita semper, & ubique ab ipso Ecclesiæ exordio numeratum esse nemo ex Catholicis inficiatur, ab hodierna Jejunantium corruptela vindicare, & in pristinam, quantum, benedicente Domino, fieri posset, observantiam revocare cupientes, per alias nostras in simili forma Brevis literas ad Fraternitates Vestras die xxx. proximè elapsi mensis Maji currentis anni datas, eximium Fraternitatum vestrarum zelum excitandum curavimus, ut adlaborare studeretis, ne hac in parte, & optatum Apostolicæ nostræ sollicitudinis angorem levamen, & salutare abolendæ sacratissimi Jejunii corruptelæ remedium deesset. Quoniam autem paternæ Pontificæ caritatis, quæ novit imbecillitates infirmorum sustinere, atque etiam cum infirmantibus infirmari, non immemores, quemadmodum à Junio aliquando, legitima causa, aut gravissima urgentique necessitate exigente, dispensandum esse ex Apostolica benignitate censuimus, ita inter cetera præscripsimus Unicam Comeestionem servandam, & licitas, atque interdictas Epulas minime esse apponendas.

ANNO
1741.
Jejunii jam emanata.

Quæstio exorta super eorum sententia.

§. 1. Hinc factum esse accepimus, quod non defuerint, qui, per humanas, & hominibus à Christiana poenitentia abhorrentibus duntaxat dignas illationes, sibi aliisque persuadent, unicam potissimum Comeestionem servari, atque Epulas licitas, & interdictas minime apponi debere, cum multitudini quidem indiscriminatim ob urgentem gravissimamque necessitatem, non vero singulis ob legitimam causam, & de utriusque Medici consilio dispensatur.

Declaratur.

§. 2. Quam sane persuasionem à sententia nostra alienam ut ex omnium animis penitus evellemus, Nos quibuscumque, quacumque occasione, sive multitudini indiscriminatim ob urgentem gravissimamque necessitatem, sive singulis ob legitimam causam, & de utriusque Medici consilio, dummodo nulla certa, & periculosa affectæ valetudinis ratio intercedat, & aliter fieri necessario exigat, in Quadragesimæ, aliisque anni Temporibus, & diebus, quibus carni, ovorum, & lactiniorum usus est prohibitus, dispensari contigerit, ab omnibus omnino, nemine excepto, Unicam Comeestionem servandam, & licitas, atque interdictas Epulas minime esse apponendas, tenore presentium declaramus, & edicimus; quemadmodum per singulas nostras in pari forma Brevis literas singulis utriusque sexus Christianissimilibus, ob corporis infirmitates, quibus obnoxii reperiuntur, in sacratissima Quadragesimæ, aliisque Jejunio consecratis diebus, vescendi prohibitis licentiam dantes, unicuique expressè præscribimus, atque præcipimus.

Adhortatio ad Episcopos.

§. 3. Eapropter Fraternitates Vestras rogamus, atque in Domino obsecramus, ut populos vestre curæ commissos ad tam opportunum sanandis vulneribus, quibus per humanam infirmitatem quisque sauciatur, sanctissimi Jejunii remedium alacriter adhibendum cohortantes, sedulo, ac patenter moneatis, rem agi non quidem exiguam, sed longè gravissimam, de observando, sustinendoque Jejunio purificandis animis corporibusque salutari. In spem igitur illos erigite cælestium præmiorum, quibus assequendis non sunt condignæ passionis hujus temporis; immo leve, ac momentaneum non tribulationis, sed modicæ abstinentiæ nostræ incommodum, magnum gloriæ pondus operatur in Cælis. Ab omnibus se abstinent, qui in agone contendunt, ut corruptibilem coronam accipiant; pudeat tam imbelles, ac delicatos Christianæ militiæ milites, refugientes à consortio Crucis Christi, qui coronam legitime certantibus

propositam